ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Особистості

Леонід КАДЕНЮК: «Я подивився в ілюмінатор на Землю і вимовив: «Тепер бачу, що вона кругла!»

СТОР. 5

Долі

Загадка портрета

СТОР. 8

Спорт

Результат нормальний, а от гра не дуже...

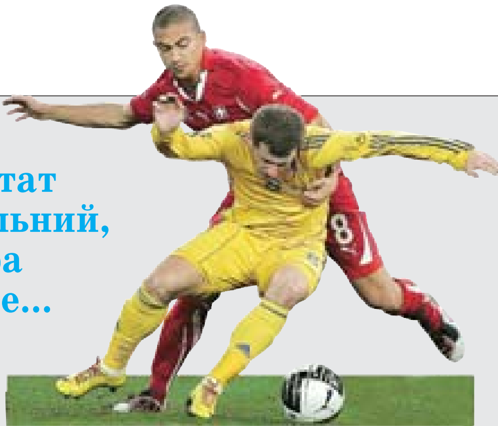

СТОР. 10

№ 218 (4968) П'ЯТНИЦЯ, 19 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

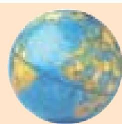

У НОМЕР:

«Південний потік» — виключно політичний проект?

Посол України при Європейському Союзі Костянтин Єлісєєв у Брюсселі заявив, що офіційний Київ розглядає спорудження газопроводу «Південний потік» виключно як політичний проект. «Ми проти будівництва «Південного потоку», оскільки вважаємо, що це — виключно політичний проект, який був придуманий з метою тиску на Україну», — сказав посол. Він зазначив, що українська сторона запропонувала Єврокомісії низку ідей щодо модернізації нашої ГТС, а відтак — збільшення поставок газу до Європи.

СТОР. 11

ІНВЕСТИЦІЇ

Фінансові посуха і повінь

Досить нерівномірно цього року залучали інвестиції регіони нашої країни. Так, на Львівщині порахували, що за перше півріччя місцева економіка отримала лише 40 мільйонів доларів зарубіжних інвестицій, що в 4,5 разу менше, ніж за відповідний період минулого року. А ось у сусідній Івано-Франківській області прозвітували, що до кінця 2010-го сума залучених у розвиток регіону інвестицій становитиме мільярд доларів. Про це на прес-конференції повідомив голова облдержадміністрації Михайло Вишиванюк. За його словами, ця сума вдвічі перевищує обсяги інвестицій в область за всі 20 років незалежності України.

СТОР. 7

Податковий кодекс: другий день другого читання

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 18 листопада

Учорашнє засідання Верховної Ради знову супроводжувалося масовими протестами підприємців, тож на його початку на вимогу опозиції головуючий Володимир Литвин надав лідерові фракції «БЮТ-Батьківщина» Івану Кириленку слово для виголошення заяви. Як з'ясувалося, він виступав від імені протестувальників, котрі у своєму зверненні вимагали від Верховної Ради взагалі зняти проект Податкового кодексу з розгляду, відправити у відставку причетних до його розробки та ухвалити законопроект, який гарантує збереження спрощеної системи оподаткування.

СТОР. 2

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Я ВАМ ПИШУ...

Якби депутатом був я...

...То реформи в Україні розпочав би з агропромислового комплексу

На двадцятому році незалежності ведуться одні лишень балачки про державну підтримку аграрного сектору. Самі себе хвалимо, що так файно газдуємо, вирощуємо всього вдосталь, випускаємо без ГМО. Насправді на багатьох наших полях ростуть чагарники й бур'яни, а ми купуємо імпортні часник, огірки та перець...

Скоро дійну корову — сименталку чи тонкорунну вівцю бачитимемо лишень на світлинах Червоної книги, бо наші племінні ферми розвалено, а випаси й високогірні полонини занедбано.

Тож не треба влаштовувати справжнісінькі війни в сесійній залі Верховної Ради, а їхати на село і там лобіювати інтереси сільського господарства.

Петро ГАВУКА, ветеран праці, інвалід II групи, член НСЖУ.

Косів Івано-Франківської області.

ПОДІЇ

У районі Красного Луча закрили нелегальні міні-шахти

Міжвідомча робоча група у складі співробітників СБУ, міліції, Держгірпромнагляду та екологічної інспекції перевірила законність вуглевидобутку в районі шахтарського міста Красний Луч. У результаті виявили 30 нелегальних міні-шахт, що розташовані поблизу однієї з діючих державних і незаконно користувалися вугільними пластами, які їй належали.

Як вдалося встановити, до нелегального видобутку палива залучили понад 80 місцевих жителів. Відходи від розробки копалин розміщувалися в несанкціонованих місцях, забруднюючи грунт природоохоронної зони. З місць незаконного видобутку вугілля вилучено спецтехніку, будівельні матеріали, 170 тонн вугілля. За матеріалами перевірки порушено кримінальні справи, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА**.

Лише 10 із 60 кримських автошкіл мають право викладати водіння

Більш як 50 автошкіл на півострові не мають ліцензії на викладацьку діяльність. За словами начальника Управління ДАІ Головного управління МВС України в АРК Володимира Загинайла, «на сьогодні тільки 10 шкіл пройшли ліцензування по всьому Криму, хоча документи подали більш як 60 шкіл».

На його думку, в інших автошколах водії навчаються формально. «Жодного наочного приладдя, самі викладачі без підготовки, не є фахівцями, можна сказати, сторонні люди займаються навчанням людей». Володимир Загинайло зазначив, що було проведено понад 170 перевірок, за результатами яких від викладання відсторонили близько 60 осіб, **інформує наш власкор Георгій ВЕРВЕС**.

З дна Дніпра підняли козацьке судно XVIII століття

У Запоріжжі з дна Дніпра гідроархеологи підняли козацьке судно періоду російсько-турецької війни 1735—1739 років. За словами директора ДП «Південгідроархеологія» Валерія Нефьодова, 18-метровий плавзасіб типу «дуб» — один із човнів, що їх запорожці активно й успішно використовували для битв проти Османської імперії на Чорному морі. До речі, саме їх вважають прообразами сучасної морської піхоти.

«Козацький «дуб» збудовано в XVIII столітті й виконано в найкращих традиціях суднобудування запорізьких козаків: майже весь корпус зроблено з дуба, він легкий і водночас маневрений», — пояснив експерт. За його словами, знахідка збереглася майже на 80 відсотків, бо протягом майже трьох століть була вкрита піском і мулом. Виявили бойовий корабель ще в 1999 році, але кошти на підняття та консервацію знайшли лише тепер. Після консервації козацький «дуб» передадуть у музей стародавнього судноплавства на Хортиці, де зберігається кілька старовинних козацьких кораблів, піднятих з Дніпра в районі Хортиці протягом останніх десяти років, **повідомляє УНІАН**.

КОРОТКО

- У Черкасах заарештовано місцевого підприємця, якого підозрюють у скоєнні десятка сексуальних злочинів проти малолітніх дітей.
- Депутати Черкаської обласної ради більшістю голосів обрали представника Партії регіонів, колишнього головного лікаря обласної лікарні, кандидата медичних наук Валерія Черняка керівником облради, **інформує наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**
- Наступного тижня керівництво Херсонського державного заводу «Паллада» підпише контракт із болгарськими замовниками на спорудження найбільшого в історії заводу плавучого доку, **повідомляє наш власкор Василь ПІДДУБНЯК.**
- Прокуратура Чернівецької області порушила кримінальну справу за фактом зловживання службовим становищем службовцями однієї з РДА та сільради району під час надання у власність земельної ділянки лісів 1-ї групи регіонально-ландшафтного парку «Чернівецький» площею один гектар, **передає наш власкор Сергій СУЛИМА.**

Мінприроди розпочало очистку дев'яти регіонів України від непридатних пестицидів

У НОМЕР

Чи буде заветовано нові правила?

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вважає, що Президент Віктор Янукович вперше повинен прийняти кілька серйозних рішень, які до певної міри визначатимуть його політичне майбутнє.

Перше питання, за словами заступника глави парламенту, стосується Податкового кодексу. «Цілком очевидно, що в четвер, 18 листопада, більшість Верховної Ради проголосує за прийняття нового Податкового кодексу. І вся відповідальність за його ухвалення або неухвалення вже з наступного року лягає на Президента», — **цитує слова М. Томенка його прес-служба.**

Отож, на думку політика, ветувати й отримати схвалення малого та середнього бізнесу чи підписувати і відмовитися від низки своїх передвиборних обіцянок — перший вибір Віктора Януковича.

Друга проблема, за словами депутата, стосується політичного майбутнього — «визначення оптимальної для влади дати парламентських виборів». Заступник Голови Верховної Ради зазначив, що, за прогнозами, у п'ятницю, 19 листопада, в парламенті можливе друге голосування за внесення змін до Конституції щодо дати парламентських виборів. «Знавці політичної кухні кажуть про те, що наявність або відсутність 300 голосів у залі (хоча для продовження Конституційної процедури достатньо і 226) буде визначальним аргументом Президента для проведення парламентських виборів 28 жовтня 2012 року. Відповідно відсутність 300 — аргумент на користь виборів 27 березня 2011 року», — підкреслив М. Томенко.

«За будь-яких обставин, і у справі Податкового кодексу, і у справі парламентських виборів, прийняття рішення і відповідальність буде лежати на Президентові України. І від того, якими будуть ці рішення, значною мірою залежатиме його політичне майбутнє», — підсумував заступник Голови Верховної Ради.

Сподівання, що проект Податкового кодексу буде ухвалено в четвер, висловив і голова парламентської фракції Партії регіонів **Олександр Єфремов, повідомила прес-служба ПР.**

Водночас він зауважив, що існує можливість повернення до розгляду проекту кодексу і прописана вона у статті 131 Регламенту. «Звичайно, хотілося б, щоб ми цей документ доопрацювали і не поверталися до нього, однак, враховуючи його об'єм та важливість для громадян, я не виключаю такої можливості», — сказав він. Крім того, депутат не відкидає, що після відправлення документа на підпис Президенту глава держави також може внести до кодексу деякі правки.

Податковий кодекс: другий день другого читання

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 18 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У разі якщо парламент все-таки ухвалить кодекс, підприємці закликали Президента застосувати до нього право вето, а «авторів злочину» відправити у відставку. При цьому підприємці попереджають, що в разі ухвалення та підписання Податкового кодексу вони будуть змушені «захищати своє право на життя та право на підприємницьку діяльність безстроковими акціями та акціями громадської непокори». Він повідомив, що під цим зверненням уже підписалися сотні тисяч громадян, і пообіцяв найближчим часом передати ці підписи до парламенту.

Коли І. Кириленко завершував свій виступ, сталася невелика сутичка: декілька «бютівців» підійшли до ложі уряду та почали висипати з відер на урядовців дрібні монети, зібрані напередодні протестувальниками. А коли слідом полетіли важкі томи проекту Податкового кодексу, на допомогу урядовцям підтягнулися «регіонали», тож на цьому все скінчилося.

Відтак лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявив, що ця сутичка вказує на те, «хто хоче вносити поправки до проекту, а хто — безлад у державі». А перший заступник голови фракції Блоку Литвина Олег Зарубінський запропонував усіх, хто хоче «займатися клоунадою», скласти мандати та робити це за межами сесійної зали. Натомість Юрій Кармазін («НУ—НС») вважає, що парламент, прагнучи ввести Податковий кодекс у дію з 1 січня 2011 року, порушує норми Бюджетного кодексу, які передбачають, що зміни до податкового законодавства можуть вводитися не пізніше, як за 6 місяців до початку нового бюджетного року.

Завершивши обмін думками, Верховна Рада ухвалила рішення про відкликання представника фракції Блоку Литвина Миколи Деркача (за його заявою) з посади голови Комітету з питань бюджету та призначення його на посаду заступника голови Комітету з питань будівництва, містобудування і ЖКГ та регіональної політики. Водночас іншого представника Блоку Литвина Валерія Баранова було звільнено з посади заступника голови Комітету з питань будівництва, містобудування і ЖКГ та регіональної політики і призначено головою Бюджетного комітету.

Далі Верховна Рада ухвалила рішення про продовження засідання до повного завершення другого читання проекту Податкового кодексу. Після цього Наталя Королевська («БЮТ-Батьківщина») запропонувала, щоб голова Комітету з питань податкової та митної політики Віталій Хомутиннік спочатку поінформував про те, які зміни внесено до проекту після вівторкового обговорення, щоб народні депутати знали, які поправки враховано. Однак головуючий В. Литвин запевнив, що після завершення другого читання буде надано слово представникам уряду і комітету, котрі розкажуть про всі внесені зміни та уточнення. В. Хомутиннік до цього додав, що комітет подасть додаткову таблицю, в якій буде відображено всі враховані пропозиції.

Завершивши з організаційними питаннями, Верховна Рада знову перейшла до постатейного розгляду проекту Податкового кодексу. Зокрема, у розділі, який стосується акцизів, передбачається підвищення акцизного збору на бензин з вмістом сірки 0,013 г/літр, що відповідає Євро-2 і Євро-3 і менше (Євро-4, Євро-5), на 37,9 % — зі 132 євро за тонну до 182 євро за тонну. Також пропонується підвищити акцизний збір на дизельне пальне в середньому на 38—40%. Щодо ставок акцизів на спирт, алкогольні напої та сигарети, то, наприклад, поки що збережено діючу ставку акцизу на пиво, а от ставки акцизного збору на тютюнові вироби, спирт та решту алкогольних напоїв з 1 січня 2011 року мають зрости на 6,9%.

Також під час ранкового засідання у другому читанні затверджено ст. 265, згідно з якою неоподатковувана площа приватних будинків становитиме 250 квадратних метрів, а квартир — до 120 кв. м. Разом з тим до неоподатковуваних об'єктів віднесено один об'єкт житлової нерухомості, що належить сім'ї, та не більше одного садового чи дачного будинку на одного платника податку. Оскільки цей податок належить до місцевих, то його ставки встановлюватимуться сільською, селищною або міською радами із розрахунку за 1 кв. м загальної площі нерухомості. Однак у кодексі все ж таки прописано, що для квартир загальною площею не більш як 240 кв. м і будинків площею не більше 500 кв. м ставки податку не мають перевищувати 1% від мінімальної заробітної плати, а для квартир з площею понад 240 кв. м та будинків від 500 кв. м — не більше 2,7% від розміру мінімальної зарплати. Водночас, після того як глава парламенту застеріг, щоб не вийшло так, що літня кухня чи хлів будуть зараховуватися до загальної площі, голова профільного комітету зазначив, що з цього питання варто ще раз «поспілкуватися з урядом». Але якщо цю статтю буде остаточно схвалено, то, відповідно до перехідних положень кодексу, вона почне діяти лише з 1 січня 2012 року.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Акція протесту біля будинку Верховної Ради України проти прийняття Податкового кодексу.

Анатолія Нестерука й далі утримуватимуть за гратами

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Такий вердикт ухвалив Кам'янець-Подільський міськрайонний суд відносно заарештованого 20 вересня цього року міського голови Кам'янця-Подільського, якого СБУ звинувачує в отриманні хабара.

Той самий запобіжний захід вживатимуть далі й до колишнього керуючого справами Миколи Нечая. Подання про подальше утримання під вартою до суду зробила Хмельницька обласна прокуратура, мотивувавши його тим, що слідство ще не завершене, триває перевірка телефонних з'єднань абонентів, ревізія КРУ.

Справу розглянули у присутності кам'янчан та самих обвинувачуваних. Захисники Анатолія Нестерука заявили, що згідно із законом розслідування справи вже мало б завершитися, наголосили й на тому, що попереднє рішення про утримання під вартою було мотивоване Хмельницьким апеляційним судом тим, що Анатолій Нестерук, повернувшись на свою посаду, впливатиме на хід слідства. Проте в Кам'янці-Подільському виконання своїх обов'язків розпочав уже новий міський голова.

Сам обвинувачуваний наполягає на тому, що справа проти нього сфабрикована виключно задля того, щоб не допустити його до виборів, і відкидає всі обвинувачення в отриманні хабара та готовий співпрацювати зі слідством, аби довести свою невинність. Проте суд не зважив ні на стан здоров'я Нестерука, ні на його державні нагороди, і залишив його під вартою.

Віра ШПИЛЬОВА.

ОФІЦІЙНО

Закон України Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133), такі зміни:

1) пункт 3 частини другої статті 37 виключити;

2) у частині другій статті 47 слова «та відкрите голосування шляхом подачі іменних бюлетенів» виключити;

3) у частині восьмій статті 149 друге речення виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
18 листопада 2010 року.
№ 2704-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

Котельва стане майданчиком для випробування новацій

Котелевська райдержадміністрація — одна із двадцяти п'яти РДА України, які обрано для участі в пілотному проекті реформування системи надання адміністративних послуг. Про це повідомив директор департаменту модернізації державної служби Головного управління державної служби України Олександр Баранов на засіданні V Всеукраїнської науково-практичної конференції «Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду вдосконалення діяльності органів влади», яка відбулася на базі Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка. Окрім самих управлінців, участь у конференції взяли науковці з Києва, Полтави, Дніпропетровська, Харкова, Сум, Криму, їхні колеги з Казахстану, Польщі, Росії — понад 20 докторів наук, 50 кандидатів наук, аспірантів. «Адже без поєднання науки і практики неможливо досягти якісного результату», — підкреслив заступник голови Полтавської облдержадміністрації Борис Галушко.

Полтавщина уже вп'яте стала центром вивчення та впровадження в Україні досвіду вдосконалення діяльності органів влади в рамках реалізації проекту «Розвиток спроможності державної служби у сфері європейської інтеграції». А стосовно Котельви, то відомому аграрію, Герою України Тетяні Корост, яка нині очолює місцеву райдержадміністрацію, є шанс відзначитися на всю країну і на ниві держслужбовця.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На сесії лунав марш градоначальства Соломона Зельцера

Раритетний музичний сюрприз новому складу депутатського корпусу й міському голові Миколаєва Володимиру Чайці підготував директор Миколаївського відділення «Райффайзенбанк Аваль» Сергій Пруткий. Банкірові пощастило в одній із приватних музичних колекцій знайти давно забутий нотний твір миколаївського композитора Соломона Зельцера «Марш Миколаївського градоначальства», написаний 110 років тому й присвячений першому градоначальникові — контр-адміралові Карлу Тиготському. У сучасному аранжуванні Дмитра Бурименка й у виконанні духового оркестру Миколаївського державного вищого музичного училища оновлений марш пролунав у сесійному залі пронизливо величнo й зобов'язуюче. Примітно, що Соломон Зельцер викладав уроки музики в будинку училища, де нині розміщено банк «Аваль». Відроджений марш миколаївському градоначальству дуже сподобався й, схоже, твір ще не раз лунатиме в особливо урочистих випадках.

У новому складі депутатського корпусу міськради — 60 представників Партії регіонів — дві третини депутатів. По шість депутатських мандатів — у комуністів і «Фронту змін», п'ять — у партії «Третя сила», по чотири — у партій «Батьківщина» і «Сильна Україна», три — у «Партії зелених», по одному в партій «Рідна Вітчизна» і «Справедливість».

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

У справі Податкового кодексу відповідальність буде лежати на Президентові України

Дорогам — європейську безпеку

Проблема дорожнього руху стає дедалі гострішою і стрімко набуває загрозливих масштабів. На цьому наголосив, відкриваючи засідання організаційного комітету Першої міжпарламентської зустрічі з проблем законодавства в сфері безпеки дорожнього руху, голова Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Віктор Швець. У заході, організованому профільним парламентським комітетом, взяли участь народні депутати, представники міністерств внутрішніх справ, транспорту та зв'язку, охорони здоров'я, міжнародних та громадських організацій.

Парламентарій розповів, що на базі Міжпарламентської асамблеї країн співдружності у 2007, 2008, 2010 роках було проведено три міжнародні конгреси з безпеки дорожнього руху. В результаті стало зрозуміло, що коло питань в цій площині є дуже широким. Воно потребує деталізації на законодавчому та виконавчому рівнях. На цю проблему звернула увагу Організація Об'єднаних Націй, яка ухвалила Резолюцію, згідно з якою наступне десятиріччя оголошене ООН десятиріччям дій і забезпечення безпеки дорожнього руху.

Віктор Швець впевнений, що законотворчий аспект у цьому процесі є наріжним каменем, від якого залежить зміст всієї міжнародної діяльності протидії цьому злу. У сучасному світі успіх політики в забезпеченні безпеки дорожнього руху багато в чому визначається саме на міжнародному рівні. Адже кожна держава має свої напрацювання, здобутки та помилки в організації дорожнього руху в роботі екстрених служб та інших питань. Тому, переконаний парламентарій, перша міжпарламентська зустріч у квітні наступного року повинна стати джерелом нових, рішучих та дієвих ініціатив щодо вдосконалення правового поля для забезпечення безпеки дорожнього руху.

Народний обранець розповів учасникам засідання, що вже ухвалені закони «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху», «Про безпеку на транспорті» та «Про безпеку на повітряному транспорті»!.

«Разом із, безумовно, позитивною оцінкою таких процесів ми повинні чітко усвідомлювати, що справа не лише в кількості модельних законів. Наша мета навіть не імплементація кращих світових правових здобутків у національних законах, а забезпечення відповідності фактичних суспільних відносин цим законодавчим стандартам, тобто реальна безпека на дорогах», — підкреслив він.

Народний депутат, голова Координаційної ради «Асоціації безпеки дорожнього руху» Олександр Скибінецький наголосив, що для України безпека на дорогах стала питанням національної безпеки.

Народний обранець зазначив, що прийняті Верховною Радою закони щодо посилення відповідальності за вчинення дорожньо-транспортних пригод були ефективними лише на початку їх дії. Нині учасники дорожнього руху адаптувалися до них і ефективність вжитих заходів дещо знижується. Тому, за його словами, необхідно й надалі посилювати норми законодавства у цій сфері, а також вивчати досвід інших країн, які вже пройшли цей шлях.

А народний депутат Володимир Дончак підкреслив, що в державі немає чіткої єдиної системи підготовки водіїв, викладачів, інструкторського складу, котра існує в інших країнах. Тому завдання Асоціації безпеки дорожнього руху разом з органами державної влади, громадськими організаціями, навчальними закладами відпрацювати таку систему підготовки водіїв, яка зменшила б аварійність на дорогах нашої країни.

Народний обранець запропонував включити це питання в порядок денний Міжпарламентської зустрічі у квітні 2011 року.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: Представник Глобального партнерства з безпеки дорожнього руху (GRSP) Кетлінг Елсінг, перший заступник голови Координаційної ради ВГО «Асоціація безпеки дорожнього руху» Юрій Лазуто, президент ВГО «Асоціація безпеки дорожнього руху» Михайло Берлін під час засідання.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Кіровоград потребує сучасного сміттєпереробного заводу

Голова депутатської фракції «Блок Литвина» Ігор ШАРОВ звернувся до Прем'єр-міністра Миколи Азарова з депутатським запитом щодо будівництва сміттєпереробного заводу в Кіровограді, повідомили в прес-службі депутата.

«До фракції надійшли звернення від жителів Кіровоградської області, котрі вкрай стурбовані ситуацією, яка склалася з функціонуванням місцевого сміттєзвалища, що негативно впливає як на екологічну ситуацію в місті, так і на стан здоров'я місцевих мешканців, — йдеться в запиті. — Основна кількість звалищ сміття існує як полігон, що не відповідає санітарно-гігієнічним вимогам, забруднює підземні води і атмосферу, а також завдає багато шкоди місцевому населенню».

На думку депутата, сьогодні для розв'язання проблем відходів потрібно споруджувати сміттєпереробні заводи за екологічно безпечними піролізними технологіями. «При цьому процес переробки передбачає безкисневе миттєве розкладання маси потужністю 200 тисяч тонн на рік, що дозволить отримувати 70 тисяч кубометрів газу для використання в місцевих котельних, 20 тисяч тонн основи для виробництва будівельних матеріалів, а також теплову і електричну енергію», — зазначив І. Шаров.

Голова фракції переконаний у нагальній потребі побудови заводу з переробки твердих побутових відходів поблизу Кіровограда, оскільки місто не справляється ані з утилізацією, ані зі збиранням та зберіганням сміття.

З огляду на екологічну необхідність розв'язання проблеми та економічну вигоду, Ігор Шаров просить прем'єра підтримати ідею будівництва заводу та надати можливість Кіровограду взяти участь у національному проекті «Чисте місто», в рамках якого буде відібрано десять міст для будівництва заводів із переробки твердих побутових відходів на найвищому технічному та екологічному рівні.

Право на інтелектуальну власність

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Якщо хоча б поверхнево відстежувати сучасний процес законотворення, можна помітити — серед документів, що розглядаються у Верховній Раді, суттєво побільшало проектів, які стосуються адаптації нашого законодавства до європейських стандартів. Очевидно, в такий спосіб влада на практиці закріплює задекларований бажання вступу до Євросоюзу.

Та як позначаються такі семимильні кроки на документах, які пропонується народним обранцям ухвалювати, як то кажуть, з жару, з полум'я? Шукати компроміс між необхідністю ухвалення документів та їх якістю депутатам довелося під час останнього засідання парламентського Комітету з питань науки та освіти. Серед чималого переліку документів, запланованих до розгляду на зібранні, яке очолював перший заступник голови комітету Максим Луцький, депутати зупинилися, зокрема, на проекті змін до деяких законодавчих актів з питань інтелектуальної власності. Від Кабміну на цей законопроект парламентарії чекали більш як три роки. І ось нарешті 2 листопада його включено до порядку денного сесії.

«Необхідність ефективної правової охорони інтелектуальної власності для України зумовлюється обраною нею стратегією побудови цивілізованих ринкових відносин, забезпечення соціальної орієнтації економіки та інноваційного соціально-економічного розвитку, що має спиратися, насамперед, на активізацію власного інтелектуального потенціалу», — зазначають ініціатори законопроекту, серед яких і прізвище Прем'єр-міністра Миколи Азарова. Удосконалити мають намір Цивільний кодекс та спеціальні закони з питань промислової власності, зокрема, про охорону прав на винаходи і корисні моделі, на промислові зразки, на знаки для товарів і послуг, на топографії інтегральних мікросхем та на зазначення походження товарів, зазначив під час засідання комітету заступник голови Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки Володимир Дмитришин. Він також підкреслив, що його відомство пропонує розглядати цей законопроект як першочерговий. Однак під час обговорення депутати підкреслювали, що положення урядового законопроекту не враховують низки зауважень, висловлених під час проведення парламентських і комітетських слухань. Йшлося передусім про створення апеляційної палати, розбіжності в Цивільному кодексі та профільному законі з приводу майнових прав роботодавця і винахідника тощо.

До слова, чималий перелік зауважень до законопроекту міститься й у висновку науково-експертного управління апарату Верховної Ради. Тож не дивно, що спочатку члени комітету хотіли повернути цей законопроект на доопрацювання автору законодавчої ініціативи. Проте, як зауважила секретар комітету Катерина Самойлик, наступного варіанта можна було б чекати ще років зо три, тож депутати прийняли рішення рекомендувати Верховній Раді ухвалити цей документ у першому читанні за умови подальшого врахування висловлених пропозицій. Залишається сподіватися, що в процесі підготовки до другого читання законопроект вдасться удосконалити так, щоб він справді наблизив нас до Європейського законодавства у царині інтелектуальної власності.

Надія СМІЯН.

САМОВРЯДУВАННЯ

«Фронт змін» виключив чотирьох чернігівських депутатів із партії

У Чернігові відбулося пленарне засідання першої сесії Чернігівської міської ради шостого скликання. У ході таємного голосування 31 депутат підтримав запропоновану міським головою Олександром Соколовим кандидатуру на посаду секретаря міськради. Ним став кандидат юридичних наук Олег Шеремет, представник Партії регіонів. На цій посаді він, до речі, працював з 2008 року.

Досить гостро на це призначення відреагувала партія «Фронт змін». Вона виключила 17 листопада зі своїх лав депутатів міськради Олега Мороза, Василя Білогура, Наталю Осіковську та Павла Гармаша, які підтримали представника Партії регіонів. Партійців у Києві оголошено «зрадниками» та обіцяно вжити заходів, щоб відібрати в них депутатські мандати.

Зазначимо, що в складі Чернігівської міськради «Батьківщина» має 19 депутатів, Партія регіонів — 15. Тому створення більшості в таких реаліях є істотною проблемою.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Керівні посади дісталися представникам трьох сил

Перша сесія Житомирської обласної ради відбулася без сенсацій. У бюлетенях з виборів спершу голови, а затим і двох його заступників було лише по одному прізвищу: перевага Партії регіонів та її союзників у складі депутатського корпусу така, що інші фракції не бачили сенсу висувати своїх претендентів. Головою ради обрано 63-річного представника ПР Йосипа Запаловського. Голова облдержадміністрації Сергій Рижук назвав його надійною людиною, зазначивши, що знає Запаловського вже понад 38 років по спільній комсомольській і партійній роботі. Новий голова працював також у банківській сфері, в апараті Верховної Ради України. Остання посада — заступник голови ОДА. Незважаючи на те, що деякі фракції відмовилися брати участь у голосуванні, Йосип Запаловський набрав 71 голос (всього в облраді 112 депутатів). Його заступниками стали Володимир Арешонков (Народна партія) та Михайло Чигир (КПУ).

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Головою облради став учитель історії

На першій сесії Одеської обласної ради обрано його голову і двох заступників. Усі посади обійняли депутати від фракції Партії регіонів. Головою ради став 49-річний Микола Пундик. Його кандидатуру підтримали 106 депутатів із 132. За його суперника — представника партії «Батьківщина» — проголосувало шість депутатів, не підтримали жодну кандидатуру 12 чоловік. Першим заступником голови обрано Миколу Тиндюка, заступником — Олексія Гончаренка, сина нинішнього одеського міського голови Олексія Костусева. Загалом у тому, що все керівництво ради представляє одну політичну силу, немає нічого дивного, оскільки Партія регіонів представлена в облраді найбільшою кількістю депутатів — 87 мандатів. Крім того, до ради увійшли представники Народної партії, «Сильної України», «Фронту змін», «Батьківщини», КПУ, «Родины» і Соціалістичної партії України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФПУ в новій ері влади чи... просто «війна по-тихому»

В Україні склалася парадоксальна ситуація. Суди беруть участь у рейдерських атаках на профспілки. До того ж в деяких випадках вони приймають не просто сторону рейдера, а є флагманом цієї атаки. Сценарій готувався, розроблявся і втілювався більше року. Хвиля відкритих наступів на Федерацію профспілок та її членські організації минулої осені прокотилася всією територією України. Але після ліквідації загрози рейдери вдалися до нової стратегії, в якій замовники і виконавці знову використовують судову систему в Україні. Про схеми рейдерських атак проти Федерації профспілок України, про методи боротьби з ними і контрзаходи в розмові з головою Федерації профспілок України Василем ХАРОЮ (на знімку).

— Василю Георгійовичу, другий рік триває атака на Федерацію профспілок України, десятки позовів у різні інстанції, сотні судових розглядів. Фактично йде війна. Невже все це тільки заради санаторіїв та курортних оздоровниць? Усе заради майна?

— Федерація профспілок України об'єднує близько 9 мільйонів людей. Це потужна розвинена структура, в якій, вибачте за тавтологію, все структуровано, організовано і дієвість якої перевірена роками. Це і серйозний політичний та електоральний ресурс. Звичайно, це і майно. Крім того, профспілки мають свої приміщення і території. За радянських часів профспілки порівнювали с четвертою владою. На сьогоднішній день вони не втратили своєї значимості.

Тому атака кулуарна, підкилимна, нецивілізована проти нас велася на всіх рівнях. Це справді війна. Певні сили, отримавши «політичний дах», вирішили, що можуть на свій власний розсуд, наперекір закону і здоровому глузду «робити погоду» в країні. У схему, якою інакше як рейдерською атакою не назвеш, крім рядових виконавців, було втягнуто представників суддівського корпусу і правоохоронних органів, на певних рівнях навіть підключалося Міністерство юстиції України.

Усі судові справи, які було ініційовано проти нас, мали єдину спільну мету — усунення керівництва Федерації профспілок та її членських організацій від виконання ними статутної діяльності. Іншими словами, виконавці ставили за мету розвалити організацію, замовники — ліквідувати суб'єкта, який аргументовано і відкрито критикував владу. А знаряддям у цій боротьбі став суддівський корпус.

Вдумайтеся, з літа 2008 року, коли проти наших членських організацій була ініційована перша справа, до сьогоднішнього дня у судах на розгляді перебуває вже 125 позовів. Апофеозом усіх цих дій, за задумом замовників, повинна стати, що взагалі є абсурдом, заборона діяльності ФПУ.

— Яка основна мотивація цих позовів. До вас висуваються якісь обґрунтовані претензії стосовно статутної діяльності, соціальної допомоги? У чому вас звинувачують?

— Ні в чому. Мова не йде про звинувачення. Мова йде про втілення певної технології. Її суть у тому, що профспілкових лідерів, керівників обласних організацій почали «вибирати» суди. Перші позови наші юристи взагалі розцінили як своєрідний жарт.

Наприкінці позаминулого року в різних судах обласного, а то й районного підпорядкування почали з'являтися позови громадян України, які, як з'ясувалося згодом, навіть не були членами профспілок. Ці громадяни скаржилися, що в кінцевому протоколі якогось умовного засідання профспілки з умовного питання їхній голос не було враховано. Тобто, наприклад, хтось голосував не так як усі, а цього в протоколі немає. І вони просили в судовому порядку відновити своє право.

— Справді, видається жартом... Хіба суди мають до цього якийсь стосунок?

— Не мають. По-перше, є статут профспілки, який передбачає порядок внутрішньої статутної діяльності, і ця діяльність в жодному разі не може бути об'єктом ні одного судового позову. По-друге, і Конституція України, і закон про профспілки, і як мінімум дві міжнародні конвенції, якими ми керуємося у своїй діяльності (це 87-ма і 98-ма), не дозволяють судовим органам втручатися у профспілкові відносини. Оскільки, згідно з цими документами, профспілки є незалежними від органів державної влади, і органи державної влади не мають права втручатися в нашу статутну діяльність, в тому числі і суди. Ми повідомили про це суди, але вони знехтували нашими зверненнями і почали розгляди справи по суті.

— А в чому суть цієї технології?

— Рейдерами була використана багатоходова комбінація. Першим кроком стало подання цих позовів до суду і прийняття судами відповідних рішень. Мені, людині, яка родом із Донецька, надзвичайно прикро, що пальмова гілка першості на ниві суддівського рейдерства належить судді Ворошиловського району районного суду міста Донецька Міщенко. Цей суддя 14 липня 2008 року виніс незаконне рішення щодо забезпечення позову навіть за відсутності в судді цивільної справи. А 25 жовтня на запит Федерації той-таки Міщенко, але вже як виконуючий обов'язки голови суду, відповів нам, що за період з 2007 року по 25 жовтня нинішнього у виробництві суду справ щодо позовів стосовно Федерації не було. Хоча, ще раз повторюю, 14 липня «таємно» такий позов було розглянуто.

Ще один приклад. У Кіровському районному суді Дніпропетровська суддя В. Мельник отримує десять абсолютно ідентичних позовів від громадян, які проживають в різних районах Дніпропетровська, і навіть, вдумайтеся, в різних населених пунктах області. Цей суддя розглядає всі справи разом під час одного засідання, без попереднього сповіщення відповідачів, навіть без виклику їх до суду.

— Усі ці позови задовольнялися?

— Ні, не задовольнялися. Але не тому, що ці позови не підлягали розгляду в суді, а нібито по суті справи. Як з'ясувалося згодом, бомба була закладена в мотивувальній частині. Суд, розглядаючи справу по суті, записував, що була проведена така-то конференція, вона вирішила те і те... Тобто відбувалося узаконення конференції, якої насправді не було.

Таким чином суд на неіснуючій конференції «вибирав» неіснуюче керівництво галузевої профспілки.

Другим кроком стали дії рейдерів у суді. «Позивачі» у своїх позовах всі як один зазначали, що не можуть надати жодних протоколів і жодних позовних документів для обґрунтування своїх вимог, оскільки відповідач, тобто ми, їх йому не надає. Тож просять суд отримати у нас ці документи. Крім того, позивач просить розглядати справу без його участі. Тобто ми цього позивача ніколи не бачили і не побачимо, і навіть не зможемо встановити, чи є він членом профспілки, до якої позивається.

Унаслідок цих дій суд отримує наші статутні документи, відмовляє позивачу й узаконює неіснуючу звітно-виборну конференцію на основі фіктивного протоколу.

Заключним актом цієї багатоходової комбінації стають позови двох фізичних осіб: одного в Полтавський суд (М. Мацьопа), іншого в Окружний адміністративний суд міста Києва (О. Щурик). Перший бачить себе заступником голови Федерації профспілок України, другий — головою. І вже в судах, завдяки наполегливості наших юристів, «випливають» 133 фіктивні протоколи про звітно-виборні конференції та їхні рішення.

— За всіма цими позовами проглядалось чиєсь конкретне замовлення?

— Наші юристи проаналізували всі позови, які було направлено в різні суди по всіх областях України. ***По-перше.*** Усі вони мають ідентичний текст, змінено тільки прізвища позивачів, і це незважаючи на те, що, вдумайтеся, вони є особами, які начебто належать до різних галузевих профспілок і проживають у різних областях.

По-друге. У всіх випадках позивачі просили суд витребувати у наших профспілкових організацій печатки та оригінали статутних документів. Ця вимога не лише практично паралізує роботу будь-якої установи, а й ставить під загрозу легітимність її існування.

По-третє. Позивачі, всі як один, просили розглядати справу за позовом без їхньої участі.

По-четверте. Як з'ясувалося згодом, практично ніхто з позивачів взагалі не мав жодного стосунку до профспілок. Наші юристи розшукали кількох, і вони зізналися, що взяли гроші просто за те, що погодилися залишити підпис на позові й надати свої паспортні дані для позовної заяви.

По-п'яте. На судових засіданнях інтереси позивачів представляли практично одні й ті само юристи.

І нарешті. Самі суди відверто, грубо і по-хамськи зневажали закони, які повинні були захищати. За інформацією наших юристів, часто рішення приймали без участі відповідача, заднім числом, навіть не залишаючи часу для оскарження.

— Ви згадували, що в цій технології було задіяно Міністерство юстиції України. На якому етапі і з якою метою?

— На заключному етапі. Дехто Щурик подав позов в Окружний адміністративний суд міста Києва до Міністерства юстиції України. Його позов базувався на тому, що Мін'юст легалізував Хару головою Федерації профспілок України, а не Щурика. Як з'ясувалося згодом, Міністерство юстиції з незрозумілих причин два окремі рішення записало в одному висновку, який підписав заступник міністра. Це дало підстави для подальших маніпуляцій. На всі звернення наших юристів міністерство так і не прореагувало.

Залишилися без відповіді і запитання, чому, отримавши документи від Щурика без «мокрих печаток», без оригіналів протоколів, за відсутності юридичної адреси та нотаріально завірених документів Міністерство юстиції не тільки взяло до розгляду це питання, а й не звернулося до правоохоронних органів для перевірки документів, наданих Щуриком.

Нашим юристам таки вдалося витребувати документи, хто ж обирав Щурика. Хоча під час судових засідань Окружний адміністративний суд міста Києва, в якому розглядалася справа Щурика, над нами відверто знущався. Саме тут і випливли ці підроблені протоколи щодо легалізації тієї чи іншої звітно-виборної конференції, на яких нібито головою профспілок висувався О. Щурик.

— А Федерація профспілок зверталася до правоохоронних органів?

— Так, ми були надзвичайно здивовані. На перший погляд, ніби все зрозуміло. Приймати такі безсоромні, беззаконні рішення можуть або ті, хто не знає законів України, або ті, кому за це заплачено. Що стосується першого, то це пояснення відпадає, оскільки судді, які приймали такі рішення мали по 10, 15 і навіть 20 років суддівської практики. Отже, і закони України, і міжнародні конвенції вони повинні знати. Тож справа у грошах. Тоді куди дивляться правоохоронні органи? Чому вони не виконують своїх функцій, а часто і просто прикривають корупціонерів?

Ми подали до Міністерства внутрішніх справ 49 заяв про підробку документів у 16 областях. За викладеними нами фактами не було порушено жодної кримінальної справи!

До Генеральної прокуратури України Федерація профспілок зверталася 52 рази! У відповідь ми отримували просто відписки. Ми не просимо захищати нас, ми просимо ГПУ виконувати свою функцію захищати закон і вимагати від інших, щоб вони ці закони не порушували. Досі від Генпрокуратури ми не бачимо якихось позитивних зрушень.

Згодом наші юристи зібрали всі справи й оскаржили ці дії. Нині всі 49 справ об'єднано в одну, і за ними Шевченківська прокуратура порушила кримінальну справу стосовно підробки документів Щуриком.

— Але ж суди існують не відокремлено від держави, хоча і є гілкою влади, зрештою, маємо Верховний Суд!

— Зверталися... Ми тричі зверталися до Вищої ради юстиції. Зокрема, до її голови Колесниченка. Ми називали конкретні прізвища суддів, які відверто порушують присягу, які ганьблять Україну, іменем якої виносять беззаконні рішення. Якісь рухи з боку Вищої ради юстиції були, але нічого конкретного.

Ми зверталися до Голови Верховного Суду В. Онопенка. Я особисто з ним розмовляв. Привіз йому всі документи. Позовів було 113 на той час. Показав, що це вже система. Просив, змусьте просто виконувати Конституцію України, українські закони та міжнародні конвенції. Але від Онопенка ми ніяких рішень так і не дочекалися.

Ми тричі зверталися до колишнього Президента Віктора Ющенка. Але він також не захотів захищати «нелюбиму» владою Федерацію профспілок України.

Зверталися ми і до Тимошенко. Особисто. Результатів жодних. Зверталися до СБУ, до Міністерства юстиції. Майже сотні звернень у різноманітні інстанції. А в результаті жодного реального кроку на захист Конституції України так і не було зроблено.

Зрештою, Федерація профспілок просто зайняла кругову оборону, і ми стоятимемо до кінця. Я гарантую, що ми зробимо все, щоб цей корумпований безлад було зупинено.

— Але, я так розумію, все це відбувалося за попередньої влади. Щось змінилося нині?

— На жаль, ми змушені констатувати, що практично нічого не змінилося. Складається враження, що уряди приходять і йдуть, а судова система, як моноліт, який ніхто не може зрушити. Хоч би скільки ми ходили по різноманітним інстанціям, хоч би скільки отримували рішень, ми відчуваємо, що перебуваємо в замкнутому колі, яке створила порочна система, котра базується на бюрократичній тяганині, і небажання суддів вникати в суть справи заганяє ситуацію у глухий кут.

Що вже казати про простого громадянина українського суспільства, якщо навіть ФПУ важко протистояти тому беззаконню, яке коїться в судах України.

Таке враження, що ми живемо в Африці. Вважаємо себе європейською країною, а з найбільшою громадською організацією намагаються розправитися такими нецивілізованими, варварськими методами.

Хоча варто відзначити і деякі позитивні зрушення. Невеликі. Протягом останнього місяця наш юридичний відділ отримав три ухвали. Одну з Печерського суду і дві з Шевченківського. Судді констатують, що відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону «Про профспілки» втручання органів державної влади у статутну діяльність профспілок забороняється, а справи такі не підлягають вирішенню цивільним судом.

— Але ж загалом рейдерську атаку відбито і можна спокійно працювати?

— І так, і ні. Кілька місяців тому в областях почалася нова хвиля рейдерської атаки.

Методи ті само. Рейдери просто змінили тактику. Тепер у судових позовах позивач звинувачує профспілку, що його не зробили делегатом з'їзду. Атака дивним чином збіглася зі звітно-виборними з'їздами в областях. Звертаючись до Міністерства юстиції, позивач просить не приймати документи профспілки для легалізації.

Ідентичні позови направлено з приводу чотирьох великих профспілок, тобто готується нова технологія. Це нова хвиля, їй кілька місяців.

— На вашу думку, чим спричинена ця нова хвиля? Адже методи ті само, тож навряд чи вони досягнуть результату?

— Причини появи нової хвилі досить банальні. Адже всі розуміють, що центровими фігурами в цих рейдерських атаках є не ті, хто подає позови в суд, і навіть не ті, хто в суди тягає мішки грошей. За моєю інформацією, за атакою, яка почалася в 2008 році, стоять дуже заможні люди. По суті, це представники п'яти фінансово-промислових груп. Люди з великими погонами, з мандатами народних депутатів, які і фінансували нападки на ФПУ. Вони витратили гроші. Великі суми грошей. І вони прагнуть результату.

— Ви можете назвати прізвища замовників?

— Я знаю прізвища цих людей, але до того часу, поки вони не будуть названі винними рішенням суду, ці прізвища називати не буду. Скажу лише, що за організацію цих атак відповідає такий собі Ігнатов, колишній секретар ФПУ. Звичайно, він далеко не перша фігура.

Є й інші. Дрібніші. Так звані лідери профспілкових утворень, які називають себе «надто вільними» чи «надто незалежними». Серед них М. Волинець, який представляє незначну кількість осіб, та М. Якібчук, за яким взагалі немає членів профспілок, та декілька інших. 27 листопада ці псевдолідери провели сходку, на якій оголосили війну ФПУ.

Дії цих профспілкових псевдолідерів прикривають народні депутати, передусім із БЮТ. Річ у тім, що 2009 року ФПУ, захищаючи пункти, які було прописано в Генеральній угоді, ввійшла у трудовий конфлікт з урядом Ю. Тимошенко. І після цього Тимошенко оголосила нам війну: мені як голові зокрема і Федерації профспілок загалом.

— Ви можете назвати хоча б приблизні суми?

— Точно не скажу. Знаю, що одна з груп витратила приблизно півтора мільйона доларів.

Я зустрічався з представником цієї групи. Пояснив йому, що гроші все одно йдуть «на вітер», порадив «включити задню передачу». Цікаво, що після цієї розмови такий собі «діяч» Якібчук значно менше почав з'являтися на телеекрані.

Загалом, за неперевіреною інформацією, спонсори Тимошенко витратили на боротьбу проти Федерації профспілок України приблизно від 6 до 7 мільйонів доларів.

— Тож «війна» триває? Зважаючи на досвід попередньої боротьби, ви маєте якісь універсальні засоби у протистоянні рейдерам, якісь рецепти?

— Найкращим рецептом є дотримання закону. Як я вже сказав, суди нарешті почали ухвалювати рішення щодо неприпустимості розгляду таких справ, оскільки це є втручанням у внутрішню діяльність Федерації профспілок...

— Ці три останні ухвали стосуються судових позовів нової хвилі рейдерства?

— Так. За позовами членських організацій ФПУ одна прийнята в Печерському та дві в Шевченківському районних судах м. Києва. За всіма трьома позовами ми отримали над фальсифікаторами переконливу перемогу. До речі, з цього приводу наведу цитату із судових рішень: «...відповідно до ч. 1 ст. 15 ЦПК України з урахуванням ст. 12 Закону України «Про профспілки, їх права та гарантії діяльності» спори, що витікають із внутрішньоорганізаційної та статутної діяльності, не підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства».

Тобто це свідчить про те, що якщо виникають в об'єднанні якісь конфлікти, але вони стосуються внутрішньоорганізаційної чи внутрішньостатутної діяльності, то вони вирішуються згідно зі статутами об'єднань і не є предметами розгляду в суді, тим паче якщо ці конфлікти через фальсифікації створюються за межами цих організацій.

І в рішенні Конституційного Суду це також чорним по білому записано: ***«Втручання органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб у здійснювану в рамках закону діяльність об'єднань громадян не допускається»!***

Це рішення просто потрібно виконувати.

Друге. Потрібно покарати винних. Із шести суддів, яким Федерація профспілок показала «червоні картки» за їхню участь у рейдерських атаках, Верховною Радою відсторонено від своїх обов'язків уже двоє.

Третє. Потрібно довести до логічного кінця справу Щурика стосовно підробки документів. Рейдери (замовники та їхні виконавці) повинні знати, що беззаконня в Україні творити не можна! За все потрібно буде відповідати перед законом!

Із Федерацією профспілок жартувати не варто!

Леонід КАДЕНЮК: Я подивився в ілюмінатор на Землю і вимовив: «Тепер бачу, що вона кругла!»

Перший космонавт України, Герой України, кандидат технічних наук, генерал-майор авіації, космонавт-випробувач, льотчик-випробувач 1-го класу, народний депутат України IV скликання — про земне й неземне

13 років тому — 19 листопада 1997 року — на крилах американського космічного корабля багаторазового використання «Шаттл» здійнявся над нашою голубою планетою перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк. Леонід Костянтинович і сьогодні сповнений майже космічною енергією та новими планами.

Фото з особистого архіву Л. Каденюка.

Перед стартом на космодромі на мисі Канаверал (США). 19 листопада 1997 р.

— Що дав для розвитку української держави, з точки зору політики, економіки й науки, перший і поки що єдиний політ українського космонавта в космос?

— На початку космічної ери космічна діяльність будь-якої держави насамперед мала політичне значення, а відтак — наукове й економічне. Адже підкорення космосу підкреслювало її могутність. Пам'ятаєте, як Микита Хрущов цим козиряв: перші запускаємо, перші літаємо... Мій політ також мав політичне значення для іміджу молодої держави Україна як космічної держави. Під час зустрічей з українською діаспорою за кордоном, зокрема, в США, мені казали: «Раніше ми соромилися признаватися, що ми українці, а після вашого польоту з гордістю заявляємо про це».

Але космічна галузь — це в першу чергу високі технології. Результати космічних експериментів використовуються не лише вченими тих держав, які їх здійснювали, а й світовою наукою загалом. Скажімо, рослини, експерименти над якими я проводив, були доставлені на Землю і потім досліджені задля створення нових технологій вирощування їх на Землі, що має економічне значення. Після польоту рослини були поділені між американськими та українськими вченими, частину привезли в Київ, і їх досліджували впродовж ще двох років. Потім науковці обмінялися результатами. Щодо наукового значення моїх експериментів у космосі, то це окрема велика тема.

— Чи відбулися з часу вашого польоту позитивні зрушення в розвитку української космічної галузі загалом?

— Стосовно цього питання можна довго вести мову. В світі космічними технологіями займаються близько 140 країн і лише п'ять-шість, у тому числі й наша, мають повний цикл виробництва космічної техніки, тобто від проектування до виробництва та експлуатації. Слід сказати, що наша космічна галузь існує майже в автономному режимі — нібито це державна структура, але водночас держава виділяє надто мало коштів на виконання космічних програм, через що в сенсі створення чогось нового ми практично тупцюємо на місці, використовуючи напрацьоване ще в радянські часи. Наприклад, у цьому році на виконання Державної програми в держбюджеті було передбачено всього 180 мільйонів гривень, а виділено поки що лише 60. Нині в Україні діє Національна космічна програма, розрахована на п'ять років. Вона вже четверта й триватиме з 2007 по 2012 рік. Проблем багато. Одна з основних — це кадрова. Зараз середній вік працівників у космічній сфері — 52 роки, тоді як Національне космічне агентство України включає в себе понад 30 підприємств, наукових установ, конструкторських бюро, військових підрозділів. Рентабельність космічних програм досить висока, але ті, хто приймає рішення про фінансування, не беруть це до уваги. В США на космічні програми цьогоріч виділено близько 17 мільярдів доларів. Американці кажуть, що на одному доларі, вкладеному в космос, заробляють 14 доларів прибутку. Бо це передусім супутники зв'язку, телебачення, метеорології, пошук корисних копалин, розробка нових технологій, які використовуються ще й поза космічною галуззю. Нещодавно Президент України побував у Дніпропетровську, сказав багато хороших слів, пообіцяв приділяти більшу увагу космічній галузі, й хотілося б, щоб його побажання і обіцянки втілилися в життя.

— Усе-таки, чи можна очікувати, що найближчим часом чи принаймні років через десять українські космонавти ще раз полетять у космос?

— Думаю, так. Уже тепер є необхідність у космічних польотах українців. Наші науковці запропонували більш як 200 експериментів для Міжнародної космічної станції, пов'язаних із біологією, дослідженням Сонця і Землі, та інших. І хотілося б, щоб ці експерименти виконували українські космонавти. Слід сказати, що зараз уже є домовленість між урядами України й Російської Федерації щодо польоту українського космонавта на російський сегмент Міжнародної космічної станції. Тому, можливо, недовго доведеться чекати польоту в космос другого українського космонавта. Та й самому хочеться ще раз полетіти. Але вже після нього. Адже після космічного польоту виникло багато питань, на які знайти відповідь можна лише на земній орбіті. Крім того, хотілося б виконати якусь роботу у відкритому космосі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

— А чим ви зараз займаєтеся, над чим працюєте?

— Спектр моєї діяльності досить широкий: я є членом колегії Національного космічного агентства України, радником генерального директора НКАУ, почесним професором декількох вузів держави, віцепрезидентом аерокосмічного об'єднання України. Співпрацюю і з ученими Національної академії наук України. Мене запрошують на зустрічі у вузи, школи, військові організації, на підприємства, в сільські клуби. У 2009 році вийшла з друку моя книга «Місія — Космос», зараз її переклав російською мовою, дещо розширивши. Але хотілося б, щоб мої знання і досвід в авіаційній і космічній галузях, у яких я є фахівцем в однаковій мірі, використовувалися державою в повній мірі.

— Чи доводилося зустрічатися з Президентом України Віктором Януковичем після його обрання?

— На жаль, ні, але в мене є надія і постійне бажання з ним зустрітися і обговорити багато питань. Звичайно, хотілося б у нього працювати радником із питань авіації, космосу та високих технологій, бо, вважаю, що президент космічної та авіаційної держави повинен мати радника з таких питань. Проблем багато як в українській авіації, так і в космонавтиці. До речі, катастрофа літака польського президента є хрестоматійним прикладом, як не треба готовити й особливо виконувати такі польоти. Я працював радником Л. Кучми. Мені вже давно обіцяли зустріч із Віктором Федоровичем, але розумію, що він людина надто зайнята.

— Ви були народним депутатом України четвертого скликання. Чи не хочете повернутися у велику політику? Чи входите нині до якоїсь партії? Які враження залишилися від парламенту?

— Космічний політ дав мені змогу краще зрозуміти, наскільки недосконале людське суспільство. Але, працюючи народним депутатом, ще більше в цьому переконався. І наскільки недосконалі закони, за якими живемо, особливо з огляду на те, як вони виконуються. Після повернення з космосу і, мабуть, назавжди виконую і виконуватиму обов'язки народного депутата України. До мене по допомогу звертаються громадяни не лише з мого колишнього 205-го округу на Буковині, а й з усієї України. Слід сказати, що політика мені цікава, як і космос, адже мені не байдуже те, що відбувається в моїй державі. Я позапартійний, але в наступних парламентських виборах планую взяти участь. Сподіваюся, на той час повернуться до мажоритарної виборчої системи, або з політичною партією, яка найближча мені по духу.

— Ви часто згадуєте свій політ у космос? Чи сниться Всесвіт?

— Я майже 30 років літав на літаках-винищувачах, працював льотчиком-випробувачем, літав десь на 60 типах і модифікаціях літаків різного призначення — майже на всьому, що було в СРСР. Але тоді мені ніколи не снилися польоти. Зате вже після космічного польоту часто сниться, що лечу на МіГ-25 або виконую фігури вищого пілотажу на Су-27 чи МіГ-29, або стартую в «Шаттлі»...

— Чи було перед стартом космічного корабля відчуття страху?

— Було страшно цікаво, а не страшно від того, що щось може трапитися. Я довгі роки працював льотчиком-випробувачем, тому психологічно був підготовлений до сприйняття подібних ситуацій. Але, беручи участь у створенні та льотних випробуваннях складних авіаційних і космічних систем та знаючи досконало цю техніку, від якої в будь-яку мить можна очікувати неприємності, я усвідомлював ступінь небезпеки, яка очікує наш екіпаж під час польоту й особливо старту в космос. Через що психологічна напруга була надто великою.

— Що першим побачили в ілюмінаторі, коли в космосі відстібнулися від крісла?

— Біля мене в невагомості «плавав» командир екіпажу Кевін Крігел, і найпершими моїми словами, які мимоволі вирвалися з моїх вуст від враження побаченої Землі в ілюмінаторі, були: «Кевін, тепер я бачу, що вона кругла». Для мене весь космічний політ був суцільним експериментом, причому і над самим собою як біологічною істотою. Було цікаво, що відбувається з організмом людини, коли вона потрапляє в стан невагомості. Те, що відбувалося всередині організму, всі відчуття, не міг пояснити. Їх, абсолютно нових, було надто багато, в основному негативних. Виникало багато питань, але тих знань, яких мені не вистачало, на жаль, ще немає і на Землі. Адже, за висловленнями вчених, які займаються космічною медициною, наука сьогодні перебуває лише на початку розуміння того, що відбувається з людським організмом, коли він потрапляє в невагомість.

— Після повернення з космічного польоту ви не відчули якихось негативних змін у своєму здоров'ї?

— Ні. Все-таки відбір був надто суворий. Нашу групу — дев'ять чоловік шостого набору Центру підготовки космонавтів СРСР — відібрали з декількох тисяч льотчиків-винищувачів. Зараз підтримую фізичну форму, бігаю по 10 кілометрів три-чотири рази на тиждень. І сьогодні пробіг. Одного разу менш як за дві години без будь-яких проблем пробіг 20 кілометрів.

— Ви скептично ставитеся до повідомлень про НЛО. Але чи з'явилося під час космічного польоту якесь нове усвідомлення Бога, Вищого Розуму?

— Наука не дає відповіді, звідки все взялося. Американський астронавт Джон Гленн, котрий у віці 77 років удруге полетів у космос, сказав: «Коли дивлюся в ілюмінатор і бачу створене, після цього не вірити в Бога неможливо». Космічний політ значно наблизив мене до розуміння того, що існування всього пов'язане з Вищим Розумом. Земля настільки гарна й тендітна, що виникає питання: «Самі по собі така чудова планета і життя та цивілізація на ній не могли з'явитися». І на такій гарній планеті має бути й гарне життя. Там особливо гостро розумієш, як неправильно живе людське суспільство, безглуздість витрачань людством трильйонів доларів на рік на створення різних страшних видів озброєння. Біологічне життя на Землі існує завдяки взаємодії молекул білка й нуклеїнових кислот. Алгоритм цієї взаємодії надто складний. Учені досі не знають, як він з'явився і як функціонує. Сам по собі цей алгоритм не міг з'явитися. Єдиний логічний висновок, який напрошується: без стороннього розуму тут не обійшлося. На Землі ми звикли до двомірного чи тримірного простору. Але геометрична сутність космічного простору зовсім інша — багатомірна. Дивлячись у глибини космічного простору, його я таким і сприймав. І коли людина навчиться користуватися багатомірними просторовими системами, зможе зовсім по-іншому рухатися у Всесвіті, з іншими швидкостями. Можливо, і переходити з одного часового виміру в інший. І навіть «машина часу» в космосі вже не буде фантастикою... Треба створювати нові космічні апарати з принципово новими двигунами, не на реактивній силі, які мають обмежені можливості, а використовуючи природні сили і джерела енергії — гравітаційні та електромагнітні, які домінують у Всесвіті і є в ньому скрізь. Їх не треба накопичувати на борту літального апарата, а просто навчитися використовувати. На мій погляд, людина ще не навчилася використовувати вище згадані природні сили саме з причини простоти й універсальності законів, за якими вони існують і які для нас поки є таємницею. Адже все геніальне — просте. Коли спостерігаю за польотами птахів (знаючи аеродинаміку літальних апаратів), складається враження, що в них свої «взаємовідносини» з гравітаційною силою. Можливо, птахи вміють використовувати гравітацію, боротися з нею, але нам про це, на жаль, не можуть розказати.

Інтерв'ю взяла
Юліана ШЕВЧУК.

Унаслідок обвалу породи на Запорізькому залізорудному комбінаті смертельну травму отримав 45–річний машиніст вібровантажної установки, *повідомляє наш власкор Леонід Сосницький*

В Україні близько 47 відсотків дітей виховуються в неповних сім'ях, заявив директор Українського науково–методичного центру практичної психології і соціальної роботи, кандидат психологічних наук Віталій Панюк, *повідомляє Укрінформ*

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Студенти вивчатимуть іврит

Центр юдаїки відкрили на факультеті історії, політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету. Тут студенти матимуть змогу вивчити іврит та єврейську культуру. Нині обладнують приміщення центру та закуповують літературу. Проте заняття вже розпочалися. Навчання у центрі відбувається на громадських засадах. Поки що вітатися на парі словом «шалом» зголосилися двадцять п'ять студентів та викладачів. Навчання розпочали з івриту, згодом аналізуватимуть єврейські тексти та вивчатимуть культуру і традиції. Ці знання згодяться майбутнім історикам-дослідникам. Попри те, що Центр юдаїки вже має приміщення, є проблеми з фінансуванням. Поки що адміністрація та викладачі сподіваються на гранти та єврейські організації.

В аптеці зникли майже чотири тисячі доз наркотиків

Під час перевірки аптеки у райцентрі Вижниця правоохоронці виявили серйозну нестачу наркотичних препаратів. Загалом з аптеки зникло 3950 доз лікарських засобів, а саме: 2680 таблеток феназепаму, 10 ампул трамадолу, 50 таблеток клоназепаму, 400 таблеток та 750 ампул сібазону, а також 60 таблеток фенобарбіталу. Місцезнаходження наркотиків з'ясовують працівники відділу боротьби із незаконним обігом наркотиків УМВС, вирішується питання про порушення кримінальної справи.

Сергій СУЛИМА.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Нічийні сигарети шукають господаря

7500 пачок сигарет вітчизняного виробництва з марками акцизного збору виявили у багажному відділенні пасажирського автобуса у рамках операції «Щит» працівники податкової спільно з військовослужбовцями відділу прикордонної служби «Ділове» Рахівського району. Водій та пасажири автобуса про власника тютюнових виробів інформації не надали, тож сигарети, орієнтовною вартістю 52,5 тис. грн., вилучили та передали на зберігання. Про це «Голосу України» повідомила речниця закарпатських податківців Алла Кохан.

Василь НИТКА.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Зашифрований прокурор

Уперше за 19 років незалежності на представлення нового прокурора Львівської області Віталія Ковбасюка не запросили представників засобів масової інформації. Більше того, жителям Львівщини не показали звичні протокольні зйомки — вони не побачили навіть обличчя нового стража закону.

У такому закритому режимі не представляли навіть керівника регіонального управління СБУ. Демонстрували хоча б портрет нового керівника спецслужби.

Поки що закритість у прокурорському відомстві нічим не пояснюють. До призначення Віталій Ковбасюк у Генеральній прокуратурі обіймав посаду начальника управління нагляду за додержанням законів органами Служби безпеки, Державної митної служби та Державної прикордонної служби. 1963 року народження. Військову службу проходив у Афганістані. У 1990 році закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка. Працював у прокуратурі Вінницької області. З 2002 року — в Генеральній прокуратурі України.

Колишній прокурор Львівської області Анатолій Пришко призначений заступником Генерального прокурора України.

Богдан КУШНІР.

Хочеш пити — вмій платити?

Після того, як у столиці почали закривати бювети, містом поповзли чутки про їхню можливу приватизацію. І от днями ідею передати свердловини в приватні руки озвучили в київській адміністрації. Як з'ясувалося, для початку експеримент проведуть на трьох–чотирьох об'єктах. Їх нібито обладнають спеціальними фільтрами. Далі — справа за малим. Якщо нововведення приживеться, його просуватимуть у маси.

Зараз майже кожен третій київський бювет — несправний. Із 203 не працює приблизно 60. Директор Українського інституту екології людини, дослідник води, доктор фізико-математичних наук Михайло Курик вважає, що кожна свердловина повинна нарешті знайти свого хазяїна.

— Те, що в нас сьогодні діється з бюветами, — повний безлад. Ніхто ні за що не відповідає. Держава не може утримувати їх у належному стані, але ж така вода —найцінніша, розрахована на покоління. А ми так безбожно її «тринькаємо», миємо машини і так далі. Це нонсенс! — каже він.

На думку вченого, всі бювети слід огородити, відвести санітарні зони, закривати на ніч, а також встановити додаткові системи очищення, щоб гарантувати якість води.

— Сьогодні вода в бюветах більш-менш відповідає стандартам. Разом з тим є бювети, де вона краща, є — де гірша. Тому ті, хто претендує на неї, повинні встановити спеціальні пристрої, які б фіксували показники якості води, — зазначив Михайло Курик.

Не виключено, що за таку воду доведеться платити. За попередніми підрахунками, за «бюветну» попросять 80—90 коп./літр.

— Я за те, щоб люди платили. Адже вода з крана — за гроші, а з бювета — чомусь ні. Як це розуміти? — запитує вчений.

Кияни ж до ідеї ставляться порізному. «Незабаром і повітря для жителів столиці продаватимуть. У світі скрізь вода такого типу відпускається безкоштовно, у містах встановлені не тільки бювети, а й майже на кожному розі — фонтанчики з питною водою», — каже інженер Дмитро. А от тимчасово безробітна Наталя готова платити за літр навіть 2 гривні, аби тільки за бюветами стежили: «Я користувалася такою водою постійно, навіть після народження дитини. Але якось увечері гуляла алеєю з візочком й спостерігала картину: бомжі пили прямо з бювета, торкаючись губами крана й облизуючи його. Відтоді набирати там воду гидую».

Нагадаємо, на початку листопада Київрада більшістю голосів затвердила програму «Питна вода на 2011—2020 рр.», реалізація якої почнеться з модернізації очисних споруд Дніпровської і Деснянської водопровідних станцій. На це необхідно 685 мільйонів гривень. На реконструкцію артезіанських водозаборів і втілення систем очищення підземних вод заплановано витратити 80 мільйонів гривень. Ці гроші повинні вкласти в рівних частках «Київводоканал» та інвестори, повідомляє «Главред».

Наталя ОВДІЄНКО.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

УВАГА!

Шахраї маскуються під соціальних працівників

Управління соціального захисту Хмельниччини просить пенсіонерів бути обережнішими, щоб убезпечитись від злочинців. Адже почастішали випадки, коли шахраї приходять до літніх людей, представляються працівниками управління або соціальними працівниками та, пропонуючи гречку, мед за низькими цінами, вводять в оману пенсіонерів та забирають у них гроші. «Хоча перевірка майнового стану та складання акта обстеження представниками соціального захисту є обов'язковими для призначення соціальних допомог чи субсидій, під час відвідування помешкання без попередження незнайомими особами треба бути пильними і вимагати посвідчення», — роз'яснює начальник відділу державних соціальних інспекторів управління праці та соціального захисту населення Хмельницької міськради Людмила Лапко.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Дівчинка крала коней, щоб покататися

Коли в одного з мешканців села Токи Підволочиського району на Тернопільщині вкрали упряж, а в другого — віз і двох коней, підволочиські міліціонери одразу пригадали випадок річної давності, коли дванадцятирічна дівчинка із села Ожигівці сусіднього Волочиського району Хмельниччини вкрала коней. Їхні здогади підтвердилися. Пропажу знайшли на хуторі поблизу села. Мала всю ніч каталася, а коли почало світати, вирішила сховати вороних на хуторі. Коли до неї прийшли правоохоронці, дівчинка не відпиралася. Дідусь сказав, що вона страшенно любить тварин, а коней — над усе.

Дівчинка з неблагополучної родини: батько не раз сидів у тюрмі, мама нею практично не займається, до школи вона не ходить, за що горе-батьків не раз штрафували. На всі запитання слідчого мала відмовчувалася, аж поки не зайшла мова про коней. Вона розповідала про них так захоплено, так промовисто! Поділилася мрією стати дресирувальницею. Лихих намірів у неї не було, хотіла лише покататися... Мабуть, коні дали обділеній турботою і ласкою дитині те, чого їй не вистачає в житті. Вона ще мала, щоб відповідати перед законом, а з горе-батьків що візьмеш.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Укріплюють дамби, аби захиститись від весняної води

Голова Рівненської ОДА Василь Берташ доручив перевірити всі дамби області, аби захистити населені пункти від весняних паводків. Фахівці зафіксували найбільш проблемні місця.

Насамперед потрібно підсипати 94 кілометри вимоїн на дванадцяти об'єктах Володимирецького, Зарічненського і Рівненського районів. Оскільки вони перебувають на балансі водогосподарських організацій, на їх ремонт проситимуть в уряду 214 тисяч гривень. Стільки ж потрібно й на укріплення п'яти дамб, що на балансах сільрад у Володимирецькому, Дубровицькому та Здолбунівському районах. Ці кошти виділять з обласного резервного фонду. Загалом на Рівненщині сімсот кілометрів дамб, окремі з них експлуатуються вже понад тридцять років і потребують укріплення.

Олександра ЮРКОВА.

Фото автора.

У Черкасах з другої спроби відкрили пам'ятник «витязю української поезії»

У сквері біля Палацу одружень у Черкасах відкрили монумент відомому поетові-шістдесятнику, патріотові Василю Симоненку. Це вже друга спроба увічнити пам'ять про «витязя молодої української поезії» в обласному центрі. Перший відкрили чотири роки тому біля приміщення обласної газети «Черкаський край», де Василь Симоненко працював після закінчення Київського університету. Через художню недосконалість пам'ятник згодом демонтували.

Нове втілення поета у бронзі ініціював міський голова Черкас Сергій Одарич. Скульптор Владислав Димйон зобразив 28-річного Симоненка у русі. На символічному крилі, з якого ніби виринає постать поета, викарбувано дві цитати з віршів «Ти знаєш, що ти Людина..» та «Спади мені дощем на груди...».

На урочистій церемонії відкриття звучав у запису живий голос натхненного Василя, студенти університету читали його поезію.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Чиновників примусять поприбирати на столах

Новообраний бердянський міський голова Олексій Бакай пов'язав засміченість курортного міста із захаращеністю на столах чиновників. «Те, що робиться на міських вулицях — уже не сміття, а свинство. Коли у вас не буде наведено порядок у кабінетах — ви не працівник», — заявив Олексій Бакай і дав тиждень часу на все про все.

Крім того, у міськраді вводиться дрес-код — тобто зовнішній вигляд працівника має відповідати його посаді. Деталі не уточнюються, але в планах міського голови введення дрес-коду і для відвідувачів державних установ.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

На початку листопада Київрада більшістю голосів затвердила програму «Питна вода на 2011—2020 рр.»

Завод скоротить шкідливі викиди

Фахівці Авдіївського коксохімічного заводу, що у Донецькій області, розробили і ввели в експлуатацію дослідну установку закритого охолодження коксового газу. Вартість установки — 15,5 мільйона гривень.

Таким чином, реалізовано фінальний етап реконструкції системи кінцевого охолодження коксового газу. Її реконструкція дасть змогу підприємству скоротити викиди в атмосферу хімічних речовин на понад 2 тисячі тонн на рік. Загальний обсяг інвестицій у реалізацію природоохоронного проекту сягнув 40 мільйонів гривень.

Технологія екологічного захисту ґрунтується на застосуванні компактних триступінчастих спіральних холодильників. На замовлення підприємства їх було спеціально спроектовано шведською компанією. Подібні системи екологічного захисту на заводі в Авдіївці впроваджені вже в деяких цехах. Усього на їх розробку, а також на інші природоохоронні заходи АКХЗ спрямував близько 700 мільйонів гривень. Це дало підприємству можливість вийти на рівень вимог Міжнародної конвенції охорони навколишнього середовища, **повідомляє Укрінформ.**

ФОТОФАКТ

У Львові на площі перед обласною державною адміністрацією відбулася акція «Захисти фортецю», метою якої було привернути увагу суспільства до проблеми незаконної забудови території Державного історико-культурного заповідника «Тустань».

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Брати кредити далі нікуди

Україна та Міжнародний валютний фонд вийшли на новий рівень взаєморозуміння та взаємодовіри. У цьому переконаний Прем'єр-міністр країни Микола Азаров.

За його словами, МВФ пересвідчився, що наша влада добросовісно виконує свої зобов'язання. Прем'єр переконаний: економіка країни відновлюється, а рівень життя громадян стабільно підвищується. Отож нічого дивного, мовляв, що місія МВФ досягла порозуміння на рівні експертів із представниками органів влади. Як результат: уже до кінця року може бути виділено транш у розмірі близько 1,6 млрд. доларів США.

А от експерти оптимізму прем'єра не поділяють. За словами Олега Соскіна, директора Інституту трансформації суспільства, брати в борг абсолютно неможливо, бо вже нема чим віддавати: «Постає запитання: а чи є взагалі сенс і далі брати гроші від МВФ, якщо вони нам все одно нічим не допомогли, окрім збільшення державного боргу? Сьогодні державний борг України — внутрішній, зовнішній та гарантований — перевищує 56 млрд. дол. А це фактично 50% від ВВП».

Не бачить доцільності у залученні чергового траншу кредиту МВФ і Валерій Новицький, заступник директора Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України. Експерт переконує: «Їм невигідний наш розвиток. МВФ - це лобістська організація, яка відстоює виключно свої інтереси». А тим часом в Інтернеті з'явився текст оновленого меморандуму про співпрацю між урядом та МВФ. Згідно з документом, Фонд не пішов на поступки Кабміну із соціальних питань. Отож з наступного року, ймовірно, у нас можуть вирости ціни на газ для населення на 50 %, а також буде підвищений пенсійний вік для жінок. До слова, дірка у бюджеті Пенсійного фонду зараз сягає небачених висот. «Дефіцит Пенсійного фонду, я маю на увазі трансферти, які бюджет повинен направляти до Пенсійного фонду, щоб забезпечити виплату пенсій, досяг величезної за нашими масштабами цифри в 60 млрд. гривень», — сказав Микола Азаров.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фінансові посуха і повінь

ІНВЕСТИЦІЇ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одна з головних причин «інвестиційного прориву» на Прикарпатті — прихід французької фірми «Сен Гобен», яка має намір побудувати у Тлумацькому районі найпотужніший в Україні завод з виробництва гіпсокартону. А в Коломиї австрійці вкладуть серйозні інвестиції у зведення деревообробного заводу.

Як зазначив Михайло Вишиванюк, на базі головного управління промисловості та розвитку інфраструктури ОДА буде створено регіональну інвестиційну агенцію, яку очолить Марія Ткачук. Ця структура має розробити цілу низку системних заходів із залучення й підтримки інвестицій в економіку області. Як підкреслив голова ОДА, основне завдання нині — створити в регіоні сприятливий інвестиційний клімат. Цьому, на його думку, найбільше заважає хабарництво. «Немає дня, щоб управління СБУ не взяло когось на хабарі, — зауважив Михайло Вишиванюк. — А наше найперше завдання — повернути людям довіру до влади». Про те, які заходи необхідно здійснити на регіональному рівні для ширшого залучення інвестицій, йтиметься на зустрічі представників виконавчих структур, бізнесу та громадськості. Як зазначив голова, якби чиновники частіше зустрічалися з людьми, прислухалися до їхніх вимог, оформляли їх і надсилали уряду, то не було б мітингів, зокрема проти прийняття Податкового кодексу, що того дня проходив під стінами ОДА, **передає наш власний кореспондент в Івано-Франківській області Дарина НАЗАРЧУК.**

А ось на Львівщині очікуваного «золотого дощу» з приходом на посаду голови облдержадміністрації банкіра Василя Горбаля, судячи з неупередженої статистики, галичани не дочекалися. Рівень інвестицій скоротився майже вп'ятеро порівняно з 2009 роком. Зокрема промисловість у першому півріччі залучила лише 6,5 мільйона доларів, сільське господарство — 0,5 мільйона. Про це на засіданні колегії Львівської облдержадміністрації повідомив начальник головного управління економіки ЛОДА Денис Шмигаль, **передає наш власний кореспондент у Львівській області Богдан КУШНІР.**

ФОТОФАКТ

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ).

У Києві в Міжнародний день студента вшанували пам'ять загиблих і репресованих студентів. Захід відбувся біля Посольства Чехії в Україні як символу молодіжних повстань проти окупантів у Празі 1939 року.

Перевірять безпечність обладнання для виготовлення кисневих коктейлів у школах

Міський голова Херсона Володимир Сальдо розпорядився перевірити, чи безпечно використовувати обладнання для виготовлення кисневих коктейлів у комунальних закладах освіти. А керівники дошкільних та загальноосвітніх закладів міста мають організувати позачерговий інструктаж для обслуговуючого персоналу. Як повідомляє Укрінформ, після нещасного випадку у дитсадку №8 у Херсоні заборонили виготовляти кисневі коктейлі до встановлення причин вибуху, від якого 16 листопада постраждали двоє чотирирічних дітей та жінка-завгосп.

Борги за теплопостачання зростають

У Кіровограді головною проблемою, пов'язаною з опалювальним сезоном, залишається велика заборгованість населення за послуги централізованого теплопостачання. Мешканці регіону завинили постачальникам тепла вже 16,3 мільйона гривень. Борг місцевого бюджету перед тепловиками становить близько 1 млн. гривень. Маючи таку велику дебіторську заборгованість, ДП «Кіровоградтепло» важко розраховуватися за енергоносії. Технічно тепловики не можуть відключати боржників від системи централізованого опалення, тому вимушені звертатися до суду. За 10 місяців 2010 року вони подали 1299 заяв на суму 3,7 млн. грн. Нині ДП «Кіровоградтепло» звертається до населення з проханням терміново погасити борги.

Громада звела храм

У селі Дачному Ківерцівського району днями освятили церкву Архістратига Михаїла, яку спорудили старанніми місцеве парафіян. Як розповів настоятель отець Сергій, найбільше праці доклали Аркадій Коновалюк та Леонтій Потапенко. Обряд освячення здійснив керуючий Волинською єпархією Київського патріархату архієпископ Луцький та Волинський Михаїл. Тож храмове свято Святого Михаїла, яке припадає на 21 листопада, мешканці Дачного вперше відзначать у новому храмі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

У НОМЕР

➤ *МИКОЛАЇВ*

Вулиці освітлюватимуть економними лампами

У Миколаєві світильники з лампами розжарювання замінено на економічніші — натрієві. На думку експертів, відмова від традиційних ламп розжарювання й перехід на новітні джерела освітлення може створити значний потенціал енергозбереження. Більше того, Прем'єр-міністр України Микола Азаров доручив протягом двох років створити в Україні виробництво світлодіодних ламп. **Як повідомляє Укрінформ**, подбали в обласному центрі не лише про лампи. Загалом для підготовки, ремонту та оновлення мереж зовнішнього освітлення до осінньо-зимового періоду з міського бюджету Миколаєва виділено понад 7 млн. грн. Були також прокладені нові повітряні мережі, замінені шафи енергоуправління. Загалом з початку року міські служби відновили понад 56 км кабелю, замінили майже 20 тисяч різноманітних видів ламп розжарювання та дві тисячі світильників.

➤ *СУМСЬКА ОБЛАСТЬ*

Регіон відновлює тваринництво

Нині на Сумщині на стадії спорудження і реконструкції перебувають три молочнотоварні комплекси, комплекс з вирощування великої рогатої худоби, два свинокомплекси і потужна птахоферма. Зокрема, у ТОВ «Ряснянське» Краснопільського району завершено реконструкцію свинокомплексу на 10 тисяч голів, ТОВ «Авіас-Україна» Сумського району відновило пташник, в якому вже утримується 210 тисяч курей-несучок. До кінця року в області також планується ввести в експлуатацію додатково один доїльний зал і чотири молокопроводи.

Владислав ЖМУРКОВ.

➤ *КІРОВОГРАД*

Пасажири позбавили роботи водіїв

Шестеро кіровоградських водіїв маршрутних таксі звільнені з роботи, восьмеро відсторонені на певний час, ще четверо постраждали матеріально. Такі наслідки розгляду скарг на дії маршрутників, що дозволили собі брутальну поведінку у стосунках з пасажирами. Начальник міського відділу захисту прав споживачів Алла Шерстньова зазначила, що з початку року таких скарг від пасажирів надійшло уже 96. Хоча це менше, ніж на даний час у минулі роки.

Однак претензії до деяких перевізників є не лише у пасажирів, а й у міських чиновників. За словами начальника відділу розвитку транспорту та зв'язку Павла Дегтяренка, під час проведених разом з інспекторами ДАІ перевірок, встановлено 55 випадків порушення графіків руху маршрутних таксі, зафіксовано також численні факти невідповідності технічного стану транспортних засобів визначеним нормативам. У салонах багатьох маршруток немає передбаченої для пасажирів інформації, а це теж вимога, яку водії зобов'язані виконувати.

Оскільки проблема пасажирських перевезень давно наболіла в Кіровограді, для того, аби упорядкувати рух пасажирського транспорту, нова влада ратує за створення в місті єдиної диспетчерської служби, повідомила начальник управління споживчого ринку, транспорту та зв'язку Ольга Гонтар. Запровадження такого єдиного центру контролю, за її словами, передбачає обладнання усіх пасажирських транспортних засобів GPS-навігаторами, що дозволить у режимі он-лайн відстежувати дотримання водіями графіку руху на кожному маршруті.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Закарпатські телерадіожурналісти святкують три дати: 42 роки з дня заснування ТБ, 65–річчя обласного радіо і п'ятирічний ювілей молодіжної радіостудії «Тиса–FM», *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Переможницею фіналу I Всеукраїнського конкурсу студентської краси «Студентська міс України», що відбувся в Херсонському обласному музично–драматичному театрі, стала Марія ГОЙ, студентка Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського, *повідомляє Укрінформ*

ПАМ'ЯТАЙМО!

27 листопада — традиційно запалюємо свічки у вікнах

Субота, 27 листопада, 16.00 — щойно почне сутеніти. «Запалимо свічку пам'яті за душі тих, хто став жертвою Голодомору», — йдеться в зверненні. Також закликають не політизувати пам'ять.

Громадський оргкомітет із вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932—1933 рр. закликає громадян запалити 27 листопада свічки пам'яті про мільйони вбитих голодомором.

Як передає УНІАН, про це на прес-конференції повідомив член цього оргкомітету Іван Васюник.

«Учасники Громадського оргкомітету закликають усіх людей доброї волі, незалежно від національності, громадянства та віросповідання, усіх, хто поділяє біль та скорботу українського народу, 27 листопада о 16.00 запалити свічку пам'яті за душі тих, хто став жертвою Голодомору», — йдеться в зверненні громадського оргкомітету до співвітчизників.

Представник оргкомітету Євген Сверстюк зазначив, що не потрібно політизувати вшанування пам'яті жертв Голодомору. «Запалення свічки пам'яті, поминання у церквах тих людей, які були поховані без

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

відспівування, — не потрібно політизувати цього заходу. Ми хочемо збудити в суспільстві дух пам'яті», — наголосив він.

За словами І. Васюника, досі немає офіційної позиції влади щодо формату вшанування жертв Голодомору. «Ми очікуємо почути позицію влади про заходи, які будуть або не будуть проводити 27 листопада», — зауважив він.

І саме через відсутність позиції влади за ініціативи громадськості був створений оргкомітет із вшанування жертв Голодомору-геноциду 1932—1933 рр.

До складу громадського оргкомітету дали згоду увійти: академік Ігор Юхновський, доктор філософії, письменник Євген Сверстюк; екс-віцепрем'єри академік Микола Жулинський та Іван Васюник, генеральний секретар Світового конгресу українців Стефан Романів, ректор Києво-Могилянської академії Сергій Квіт, ректор Львівського національного університету імені Івана Франка Іван Вакарчук, історики Володимир В'ятрович та Василь Марочко, культурні діячі Ніна Матвієнко, Євген Станкович, правозахисник Євген Захаров та інші.

І. Васюник повідомив, що на сьогоднішньому засіданні Громадського оргкомітету було затверджено план всеукраїнських заходів до Дня пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1923—1933 років в Україні під загальною назвою «Голодомор'32—33 — це геноцид. Пам'ятаємо», а також звернення до українців.

Загадка портрета

Коли слухаємо оповіді чи читаємо про долі історичних особистостей, то малюємо в уяві їхні портрети. Добре, якщо збереглися зображення цих людей, створені художниками, фотомайстрами. Нині залишити нащадкам власний портрет — не проблема. А колись...

Ось, приміром, дослідники вже друге століття поспіль сперечаються, яким саме був Устим Кармелюк — подільський народний месник, якого сучасники дедалі частіше називають модним слівцем «рекетир» або вважають бандитом? Якби був його портрет, то психологи могли б за ним провести дослідження і розпочати дискусію: чи здатна така людина скоїти злочин? Але ж портрет є: полотно Василя Тропініна «Українець середніх років». Упродовж тривалого часу вважалося, що саме Устима зобразив відомий російський художник. Нині це твердження ставлять під сумнів.

Коли саме Тропінін потрапив на Поділля? Народився він у селі Карпово Новгородської губернії. Був кріпаком графа Моркова, за його наказом навчався кондитерської справи в Петербурзі. Водночас відвідував також безплатні уроки малювання в Академії мистецтв, а з 1799 року навчався там як «сторонній учень». З вересня 1804-го приїхав у графські володіння в Україну — в село Кукавка (нині Могилів-Подільського району на Вінниччині). Після другого поділу Польщі (1793 рік) Поділля увійшло до складу Росії. Російським вельможам та урядовцям щедро роздавали землі — королівщину, староства, конфісковані маєтки. У Подільській губернії землі отримали, зокрема, князь Потьомкін, його племінниці Браницька та Скавронська, графи Безбородько, Шереметьєв, Гудович, а також брати Моркови, один з яких і був паном художника. До подільського періоду творчості Тропініна належить картина «Весілля в селі Кукавці», декілька портретів українських селян. Художник спроектував і розписав тамтешню церкву.

Граф Аркадій Іванович Морков був відомим російським дипломатом. Катерина II подарувала йому села під Кам'янцем — Довжок, Карвасари, Підзамче, Татариски, Янчинці, Голосків, Кептинці. Після смерті імператриці з 1796 року Морков відійшов від справ і впродовж чотирьох років мешкав у Кам'янці-Подільському. Його брат Іраклій одержав від Катерини Сальницьке староство. Йому також дісталася й Кукавка, конфіскована разом з іншими селами у шляхтянки Катерини Косалівської за відмову присягнути на вірність імператриці. В ці маєтки Іраклій Морков відправив частину своєї челяді, серед неї і Василя Тропініна.

Виконуючи примхи своїх панів, Тропінін приїздив у Кам'янець, де займався малярством. У 1818 році він потрапив до фортеці, яка на той час правила за тюрму, і де було ув'язнено «розбійника» Кармелюка. Можливо, митець створив саме його портрет. Принаймні так вважав видатний український історик мистецтва Кость Широцький. Нині цей твір Тропініна під назвою «Українець середніх років» зберігається у Київському державному музеї українського мистецтва, другий варіант — у Нижньотагільському музеї образотворчого мистецтва.

Версію Широцького підтримав художник-графік Володимир Гагенмейстер, який у 1916—1933 роках керував Кам'янець-Подільською художньо-промисловою школою. 1924-го Гагенмейстер створив літографію «Устим Кармелюк» за мотивами Тропінінового «Українця середніх років». Портрет увійшов до всіх українських енциклопедій і підручників як портрет Кармелюка.

А тепер повернемося до біографії самого Устима Кармелюка. Легендарного народного героя ув'язнювали в кам'янецькій фортеці в 1814, 1818, 1823 роках. Тропінін міг намалювати його лише в 1818-му (в інші роки його не було в Україні). На цей час Устиму Кармелюку виповнився 31 рік. Чи ж міг він бути літньою людиною з сивими скронями і вусами, яка постає з портрету «Українець середніх років»?

— Чоловічі портрети, написані Тропініним на Поділлі, прикметні тим, що художник намагався проникнути в характери героїв, — обгрунтовує власну версію подільська дослідниця Валентина Вінюкова. — Одягнені портретовані у святкове вбрання, кожна деталь якого ретельно виписана. Із цієї низки випадає «Портрет молодого селянина». На ньому зображено молодого вродливого чоловіка на тлі складеної з каменів стіни, що нагадує кладку Папської вежі, в якій тричі ув'язнювали Кармелюка. Вродливе видовжене обличчя. Верхній одяг схожий на тюремний халат. Це зображення не відповідає описам Кармелюка в офіційних документах: «На зріст 2 аршини і 6,5 вершка. Обличчя кругле, ніс помірний, волосся на голові, бровах, вусах і бороді світлорусяве, очі блакитні». Достеменно знаємо лише таке: 1818 року Тропінін, супроводжуючи Іраклія Моркова в поїздці до брата, таки відвідав Кам'янець, тоді ж у фортеці намалював одного з в'язнів. Але чи то був Устим Кармелюк, чи хтось інший — досі не з'ясовано...

Віра ШПИЛЬОВА.

Портрет «Українець середніх років» Тропініна увійшов до всіх українських енциклопедій і підручників як портрет Кармелюка.

Музиканти з Івано-Франківська побачили в маріупольських трубах

Протягом трьох днів у Донецькій області виступали колективи Івано–Франківської обласної державної філармонії. Концерти було організовано в рамках проекту «Схід—Захід» Благодійного фонду Вадима Писарєва «Творчий Олімп». Проект реалізується за підтримки дружини Президента України Людмили Янукович. Музиканти із Прикарпаття — а всього до Донеччини приїхали 48 осіб — виступили в чотирьох містах: Донецьку, Маріуполі, Горлівці та Вугледарі.

У Донецькому національному академічному театрі опери та балету імені А. Солов'яненка серед глядачів були присутні дружина Президента України Людмила Янукович, голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк, голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк, донецький міський голова Олександр Лук'янченко.

Тріо бандуристок «Пектораль».

«В Івано-Франківській області я була кілька разів і в захваті від того порядку, який там панує, — відзначила, виступаючи перед початком концерту, Людмила Янукович. — У цьому чимала заслуга Михайла Васильовича Вишиванюка. Наша дружба триває з 1997 року, з того часу, коли він приїхав на наше з Віктором Федоровичем вінчання. Щоправда, з того часу Михайло Васильович нас обійшов: у нас — троє онуків, у нього — п'ятеро. Гадаю, сьогоднішній вечір складеться по-доброму, по-сімейному. Це приїхали наші, українські артисти».

Під час концерту глядачі тепло приймали академічний камерний оркестр солістів «Harmonia Nobile», тріо бандуристок «Пектораль», дует «Діалог», вокально-інструментальний ансамбль «Любисток», джазовий квінтет «Арт-Престиж». Особливими гостями вечора стали члени обласної організації інвалідів та підопічні реабілітаційного центру для інвалідів «Райдуга». Організатори заходу подбали про те, щоб надати транспорт людям з особливими потребами та забезпечити їм зручні місця в залі.

«Перший концерт філармонії, який відбувся у Маріуполі, пройшов із величезним успіхом. Ми почули чудову музику і чудові голоси. Я дуже гордий за нашого глядача», — зізнався народний артист України Вадим Писарєв. До речі, цього дня в Маріуполі була безвітряна погода, тож над містом стояв густий смог. Утім, такі екстремальні умови не злякали гостей із Прикарпаття. А художній керівник філар-

 Через відсутність позиції влади за ініціативи громадськості був створений оргкомітет із вшанування жертв Голодомору-геноциду 1932—1933 рр.

Молитися, оздоровлюватися, відпочивати

матимуть змогу прочани і туристи

Щороку Марійський духовний центр, що у селі Зарваниця на Тернопільщині, приймає більше мільйона прочан з усієї України і з–за кордону.

Це місце, де у XIII столітті київському монаху, котрий втікав від татарської навали і приліг відпочити, явився образ Богородиці і забило джерело з цілющою водою, є однією з найбільших християнських святинь. На жаль, умов для перебування на цій землі паломників і туристів досі не було. Люди ночували у машинах, наметах, просто неба. Днями у Зарваниці відбулася робоча нарада стосовно початку будівництва туристсько-паломницького центру, до якого увійдуть готельний та спортивно-оздоровчий комплекси. Центр розміститься поблизу лісу на мальовничому березі річки Стрипи. Одночасно готелі зможуть прийняти 500 паломників. Тут буде створено всю сучасну інфраструктуру: заклади харчування, автостоянки. Щоб готелі не пустували взимку, збудують спортивно-оздоровчий комплекс: зал для ігрових видів спорту, який можна буде трансформувати у концертний зал на 1,5 тисячі місць, плавальний басейн, оздоровчо-реабілітаційні приміщення. Будуть також відкриті майданчики для волейболу й баскетболу, тенісу, розмістять тут і сучасний медичний центр. Орієнтовна вартість будівництва — 20 мільйонів гривень, закінчити його планують до початку Євро-2012.

На місці будівництва центру (зліва направо Леонід Кравчук, Михайло Цимбалюк, Василій Семенюк).

Наглядову раду зі спорудження туристсько-паломницького центру голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк, котрий ініціював цю справу, попросив очолити першого Президента незалежної України Леоніда Кравчука. Свого часу Леонід Макарович обирався від Теребовлянського округу народним депутатом. Він розповів, що перед поїздкою до Зарваниці мав розмову з нинішнім Президентом України. За його словами, Віктор Федорович схвалив цю ідею і пообіцяв підтримку. Зарваниця може стати тим місцем, звідки почнеться міжконфесійний мир, якого так потребує Україна. Водночас він застеріг від надмірної комерціалізації проекту. Над усім має витати духовність.

За словами Михайла Цимбалюка, з інвесторами наразі визначаються, але вже відомо, що це буде поєднання коштів приїжджих та місцевих інвесторів. Важливо, що ідею підтримано на рівні держави. Єпарх Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ Василій Семенюк, який благословив початок великої справи, висловив надію, що у центрі можна буде проводити засідання Синоду, релігійних конференцій. Зарваниця, яка входить до 20 Марійських духовних центрів Європи, після створення відповідної інфраструктури має шанси ввійти до міжнародних паломницьких маршрутів.

Бані головного храму Зарваниці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

У Луганську відкрився дитячий мюзик-хол

Два дні у БК залізничників проводили відбір учасників для першого в Україні дитячого мюзик-холу. За столами сиділи майбутні артисти та заповнювали анкети. Судячи з усього, діти особливо не хвилювались. Зате нервували автори проекту.

Ідея створення дитячого мюзик-холу виникла рік тому і належить Сергію Штепі. До речі, цей парубок професійного стосунку до сфери культури не має. Він медик і працює на кафедрі Луганського медичного університету. Щоправда, крім диплома лікаря-дерматолога, має ще музичну освіту — він скрипаль, і це певною мірою визначило справу для душі. Протягом року Сергій і його соратники вивчали досвід подібних музичних колективів за кордоном. Необхідно було вирішити масу проблем технічного, фінансового плану, підібрати артистів, режисерів, хореографів, які навчатимуть дітей, а потім візьмуться за постановку музичних вистав. На щастя, у Луганську достатньо професіоналів серед вокалістів, майстрів сценічного слова, хореографів. Вони допомогли не тільки словом, а й справою.

У вересні мюзик-хол набрав першу групу, що складається майже з 60 талановитих дітей, і почав з ними працювати. Наймолодшому учасникові всього чотири роки, а найстаршому — 18. Треба підкреслити, що взагалі педагоги з вокалу з малюками працюють неохоче, оскільки це досить складний процес. Але в мюзик-холі не роблять винятків для такої вікової категорії, займаються з чотирьохлітками й одержують несподівані результати. Психолог проекту, наприклад, зазначає, що деякі діти буквально за півтора місяця поліпшили свою дикцію, набули навичок спілкування, звільнились від окремих комплексів. Батьки дуже задоволені.

На даному етапі дітям викладають вокал, танці, акторську майстерність, сценічну пластику й акробатику. До викладання залучені такі професіонали, як артистка балету вищої категорії обласного Українського академічного музично-драматичного театру Оксана Фарнікова, старший викладач акторсько-режисерської майстерності Інституту культури й мистецтва Микола Крепчук.

Проведений відбір виявив чимало талановитої дітвори. Перший, пробний, виступ дитячого мюзик-холу заплановано до Новорічних свят.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

Конкурсанти реєструються для участі у відборі.

«барокові колони», а мешканці Донеччини вперше почули цимбали і трембіти

Грає академічний камерний оркестр «Harmonia Nobile».

монії, композитор Володимир Павліковський навіть порівняв заводські труби із «бароковими колонами». Ось що значить творчі люди!

У Горлівці концерт відбувся у дитячій музичній школі. Школярі та дорослі із захватом зустрічали кожну композицію та по-дитячому безпосередньо скандували: «Мо-лод-ці!». А після завершення програми просили про фото на згадку.

Народний артист України, художній керівник Донецького національного академічного театру опери та балету імені А. Солов'яненка Вадим Писарєв назвав виступ Івано-Франківської обласної державної філармонії «тріумфом української культури». «Ідея проекту «Схід—Захід» — одна із найзатребуваніших у країні, — відзначив заступник голови правління Благодійного фонду Вадима Писарєва «Творчий Олімп» Владислав Дрегер. — Ми надто далеко зайшли у пошуках розбіжностей між частинами України. І давно вже час займатися тим, що шукати не розбіжності, а спільне. Кращої ідеї, ніж ідея спільного мистецтва, важко придумати. Адже мистецтво близьке і зрозуміле кожному з нас».

Своїми враженнями від зустрічей із донецькими глядачами поділилися гості з Івано-Франківська. До речі, багато хто із них приїхав на Схід вперше.

Василь Турянин, директор Івано-Франківської обласної державної філармонії:

— Ми отримали багато задоволення від концертів. Нас щиро приймали і аплодували стоячи. Ця співпраця повинна ще більше зблизити області. Хоча відстань чималенька — 1200 кілометрів, — проте хочеться приїхати. Щоб творче життя кипіло, вирувало. Це збагачення, яке спонукає до нових творчих здобутків, нових досягнень. Ми просто отримуємо насолоду.

Володимир Павліковський, директор, художній керівник філармонії:

— Виступаємо в Маріуполі. Здавалося б, індустріальне місто. Але яка публіка! Їй можуть позаздрити навіть Франція, Німеччина. Така тиша була в залі, не можу повірити! Публіка далеко не «рафінована». Але так гарно вони приймали нас із нашою програмою — це треба було бачити. Зі свого боку, побачивши Маріуполь із його «бароковими колонами» із димом, хочу сказати: треба звідти дітей возити в Карпати. Нехай вони відпочивають. Схід і Захід — це не політика. Це те, що має нас об'єднати раз і назавжди. І вже більше ніколи не роз'єднувати.

Олег Герета, художній керівник академічного камерного оркестру «Harmonia Nobile»:

— Найглибші враження — від зустрічі з людьми. Наші музиканти були зворушені. Не чекали зустріти тут людей, настільки готових до сприймання класичної музики. Це — велика робота поколінь, які працювали тут у культурі. Вважаю, проблеми між частинами України — штучні. Було замало контактів — людських, справжніх. Ця поїздка для мене — величезна підтримка. Люди віддані праці — і водночас немає й натяку на зачерствілість. Коли бачиш таку відкритість, усмішку, з'являються навіть сльози радості на очах. Не дурно живемо на світі!

Арсен Бучинський, музичний керівник джаз-квінтету «Арт-Престиж»:

— Не можу сказати точно, що я собі уявляв перед приїздом сюди. Проте гадав, що все буде значно гірше. Але місто шикарне. Театр — просто фантастика. Нас возили на стадіон «Донбас арена». Це справді витвір мистецтва. Я просто щасливий, що є таке місто, як Донецьк. Додому повезу найкращі враження. Тим паче що із погодою пощастило, і ми побачили Донецьк в усій красі.

Наталія Мандрика, концертмейстер камерного оркестру «Harmonia Nobile»:

— Такі добрі, такі душевні люди зустрілися нам тут. Навіть по-доброму наївні. Як вони нас сприймають! Просто сльози навертаються. Перший номер — і вже зал наш. Люди сяють добротою і охотою прийняти нас. Це насправді прекрасно. Я була на Донеччині двадцять років тому. Тоді Донецьк постав увесь у териконах, трішки «радянський». І тепер — зовсім європейське місто».

Ліна КУЩ.

Газета «Голос України» виступає партнером проекту «Схід—Захід» Благодійного фонду Вадима Писарєва «Творчий Олімп».

Фото надані Благодійним фондом Вадима Писарєва «Творчий Олімп».

Житлово-комунальні субсидії призначено більш як 15 тисячам мешканців Криму, *повідомляє Укрінформ*

Завдяки втручанню органів прокуратури Рівненщини на користь ПФ України стягнуто понад 14 мільйонів гривень, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

СНД в'яжуть московським каноном?

«Необхідно запропонувати Міністерству освіти і науки (Росії) нарешті створити комісію з узгодження і підготовки єдиного підручника історії для країн СНД і розпочати цю роботу... Потрібні чіткі державні історичні орієнтири, історичні канони, особливо якщо йдеться про шкільну освіту і масову освіту», — таку ідею під палке схвалення колег висунув на засіданні Держдуми «єдинорос» Володимир Мединський.

Пропозиція, як відомо, не нова. Тільки раніше вона була локальнішою: «наукову» вказівку зазирнути в минуле одним імперським оком спускали в Україну, нині до «історичних канонів» прагнуть прив'язати весь есендевський простір. Чому б за таких апетитів Держдумі не зобов'язати японських, чеських, польських, фінських чи угорських школярів із захопленням вивчати «визвольні походи» російських армій на їхні території?

А як ув'язати в чіткі державні орієнтири, поза сумнівом, Росії, інакше чому б пан Мединський так переймався спільністю поглядів, історію казахів, туркменів, узбеків (згадаймо ще одного «науковця» — Жириновського з його гіпотезою про «исконно русские степи» Середньої Азії)? Добре, що Грузія вчасно зістрибнула зі спільної платформи. А то і її школярам гіпотетично нав'язали б «правильну» оцінку відомих серпневих подій.

А ось кого мають слухати учні Азербайджану — країни-учасниці СНД: московських авторів спільного підручника чи старших родичів — очевидців кривавої бійні на бакинських вулицях у ніч на 20 січня 1989 року? Цивілізований рух азербайджанців до незалежності, до обрізання «спільного пупка» обернувся тоді величезною трагедією: 170 загиблих, 400 поранених (здебільшого випадкових перехожих), потоки крові на асфальті. Її можуть змити зі сторінок і бруківки, але не з пам'яті...

Це для міністра освіти Табачника немає проблем у синхронності власних поглядів і московських канонів. Науковці, обізнані з темою, не розуміють, як можна спільно трактувати Полтавську битву, діяльність учасників повстанських рухів — холодноярівців, наприклад, чи УПА або бій під Крутами. Хіба що оголосити банди Муравйова захисниками Києва, які «визволяли» україномовних перехожих на його вулицях кулями, а загин студентів та ліцеїстів — підступним нападником на «мирні» постріли північно-східних «друзів» УНР. Такі підручники знадобляться хіба що для школи, де готуватимуть яничарів. До масової освіти в незалежних державах вони мають таке саме відношення, як полковницькі погони спритного чиновника до його службових заслуг чи специфічні власні погляди до посади міністра.

У самій Російській Федерації, до речі, з власною наукою повне сум'яття. За словами того ж таки депутата Мединського, лише підручників з історії Росії тридцять п'ять. Чому ж замахуватися на чужі ниви, ліси та степи замість того, щоб орати своє нечорнозем'я? Для початку, наприклад, написати спільний посібник з татарськими та башкирськими науковцями про «собирателя русских земель» Єрмака, з чеченськими — про «покорєніє» Кавказу Єрмоловим. Народів у Федерації багато. Роботи історикам з державним орієнтиром не на одну держдумівську каденцію вистачить. І нацменшинам подарунок. Від такої наукової одностайності у них, поза сумнівом, ще більше зміцниться почуття невимовної вдячності до великого старшого брата. Дбайливого опікуна їхніх земель і надр — з газом і нафтою включно.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Горів кокаїн синім полум'ям

В Ужгороді, у присутності представників ЗМІ за вироком суду знищено партію кокаїну **(на знімку)**. Наркотики вилучили торік у червні в результаті спеціальної багатоетапної операції СБУ. У взаємодії з прикордонниками та митниками перекрито стійкий канал контрабанди наркотичних засобів та психотропних речовин із країн Західної Європи в Україну. Організоване злочинне угруповання, що діяло на території Закарпатської області, переправляло наркотики через Державний кордон у посилках за допомогою вітчизняних заробітчан, які поверталися додому мікроавтобусами. Вилучений кокаїн на «чорному ринку» коштує понад 1,5 мільйона гривень. У вересні 2009 року вироком Ужгородського міськрайонного суду організатора наркоканалу визнано винним і позбавлено волі на чотири роки з конфіскацією наркозасобів. Згідно з рішенням суду партія контрабандного кокаїну підлягає знищенню, повідомили «Голосу України» у прес-службі УСБУ в Закарпатській області.

Василь НИТКА.

Фото Яноша НЕМЕША (УНІАН).

Результат нормальний, а от гра не дуже...

Футбол. Євро-2012. Відбірний раунд. 17 листопада. **Група Е.** Фінляндія — Сан-Маріно. 8:0. **Група F.** Хорватія — Мальта. 3:0.

Контрольні матчі. 17 листопада. Китай — Латвія. 1:0. Чорногорія — Азербайджан. 2:0. Оман — Білорусь. 0:4. Росія — Бельгія. 0:2. Словаччина — Боснія. 2:3. Естонія — Ліхтенштейн. 1:1. Аргентина — Бразилія. 1:0 (переможний гол на 90+1 хвилині забив Мессі). Болгарія — Сербія. 0:1. Угорщина — Литва. 2:0. Албанія — Македонія. 0:0. Ізраїль — Ісландія. 3:2. Данія — Чехія. 0:0. Люксембург — Алжир. 0:0. Австрія — Греція. 1:2. Нідерланди — Туреччина. 1:0. Італія — Румунія. 1:1. Польща — Кот-д'Івуар. 3:1. Швеція — Німеччина. 0:0. Північна Ірландія — Марокко. 1:1. Ірландія — Норвегія. 1:2. Словенія — Грузія. 1:2. Англія — Франція. 1:2. Португалія — Іспанія. 4:0.

Швейцарія — Україна. 2:2. Голи: Фрай, 40, 62, Ярмоленко, 48, Коноплянка, 75.

Швейцарія: Волффі, Лігштайнер (фон Берген, 72), Джуру, Аффолтер, Циглер, Барнетта (Шакірі, 46), Інлер (Фернандес, 46), Швеглер (Костанцо, 66), Штокер (Давид Деген, 85), Якін, Фрай (Бен-Галіфа, 77). **Тренер** — Оттмар Гіцфельд.

Україна: П'ятов, Мандзюк, Чигринський, Ракицький, Федецький, Михалик (Степаненко, 65), Алієв, Тимощук, Ярмоленко (Олійник, 74), Коноплянка (Морозюк, 87), Девич (Мілевський, 46). **В. о. тренера** — Юрій Калитвинцев.

Рефері — Серж Гуменні (Бельгія).

Женева. «Стад де Женев». 12 000 глядачів. 4 градуси.

Нам обіцяли, що експерименти зі збірною України завершаться матчем зі Швейцарією. І надалі наша команда, спираючись на обране коло виконавців, цілеспрямовано готуватиметься до фінальної частини Євро-2012. Як то кажуть, поживемо — побачимо. Декларації одне, реальне життя — зовсім інше.

Утім, наша команда завершила рік, можна вважати, з непоганим результатом. Швейцарська команда — досить сильний суперник, її тренер Оттмар Гіцфельд — авторитетний і досвідчений фахівець. Тому нічию на полі такого колективу можна віднести до активу.

Інша річ — рівень гри, котру демонструє українська команда. Злагодженою, збалансованою поки що її, на жаль, не назвеш. Хоч наших футболістів у небажанні битися, відсутності самовідданості і завзяття не звинуватиш жодним чином. Але попри всі ті потуги технічний брак у передачах, недостатня виконавська майстерність зводять нанівець найкращі наміри. Це яскраво підтвердив поєдинок у Женеві.

Грубі помилки українців в обороні дали змогу ветеранові швейцарської збірної Себастьяну Фраю (виступає за італійську «Фіорентину») завдати двох влучних ударів. Спершу зі штрафного, вдруге — з близької відстані.

Однак не малюватимемо геть усе чорними фарбами. Адже були у нас і привабливі моменти. Хоча б у тих випадках, коли українські футболісти забивали. Слід сказати, що Юрій Калитвинцев зробив вдалу заміну, випустивши на поле Мілевського. Це він заробив штрафний, який вдало виконав Алієв. А справу до логічного кінця довела... спина Ярмоленка, котрий опинився на шляху м'яча.

Маленьким шедевром я назвав би потужний і влучний удар Коноплянки **(на знімку)** здалеку, після якого м'яч влетів у «дев'ятку». Яскравий момент, нічого не скажеш.

Попереду в нашого колективу проведення аналізу виступів у році 2010-му. Має відбутися велика робота у плані визначення генеральної стратегії підготовки. Адже час спливає, і до початку фінального турніру Євро-2012 його залишається не так уже й багато. Наступного року, якщо вірити інформації, котра надходить із ФФУ, збірна України може провести 17(!) контрольних поєдинків. І серед суперників чимало представників світової еліти.

Зрозуміло, що скористатися всім цим варто з максимальною користю. Але поки що ми не маємо офіційного тренера збірної. Чи залишиться Юрій Калитвинцев, чи, може, прийде хтось інший, а розкачку треба вже забути і робити конкретні справи, бажано за чітким планом.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Євгена КРАВСА (з Женеви).

Познайомилися з суперником

Футбол. Угерське-Градіште (Чехія). Стадіон «Словацко». Контрольний матч молодіжних збірних (U-21) . **Чехія — Україна. 2:1. Голи:** Вошаглік, 8, Кадлец, 40 — Петров, 82.

Україна: Коваль, Опанасенко (Єременко, 72), Кривцов, Пластун (Парцванія, 46), Чайковський (Гречишкін, 66), Прийма (Бутко, 42), Богданов (Петров, 46), Віценець (Каверін, 78), Гармаш, Западня, Безус (Павлов, 66).

Особлива пікантність цієї зустрічі полягала в тому, що чехи — наші суперники в групі фінального турніру Євро-2011. Команда України виступала далеко не основним складом. До Чехії Павло Яковенко вирішив узяти гравців 1990 та 1991 років народження. А більшості виконавців, котрі пройшли кваліфікаційний шлях єврочемпіонату-2011, надали відпочинок.

Натомість господарі виставили збірну, яка, власне, і буде суперником синьо-жовтих в груповому турнірі континентальної першості на полях Данії. Це й позначилося на початку зустрічі. А після перерви умови диктували гості. Вони забили і мали кілька нагод вирвати принаймні нічию.

Маленький шедевр — потужний і влучний удар Коноплянки здалеку, після якого м'яч влетів у «дев'ятку»

Купівельна неспроможність

Українці займають передостаннє місце у Європі за купівельною спроможністю. Соціологи підрахували, скільки заробляють жителі 42 європейських країн.

Серед найбідніших опинилися держави колишньої Югославії, а також Молдова, Білорусь та Україна. Мешканці цих країн у середньому мають більш як на дві третини нижчу купівельну спроможність, ніж заможніші європейці. Винятком стали лише Хорватія та Словенія. З понад 10 тисячами євро на душу населення Словенія обігнала за цим показником старого члена ЄС — Португалію. Найбільше можуть собі дозволити жителі Ліхтенштейну, Люксембургу, Швейцарії, Данії, Австрії, Норвегії, Франції та Німеччини, **повідомляє РБК-Україна.**

Як з'ясували експерти, після вирахування податків та соціальних відрахувань у середньому по Європі річний заробіток становить 11 тисяч 945 євро. Із країн-членів ЄС найбільше від кризи впала купівельна спроможність жителів Балтійських країн. А Португалія, Італія, Ірландія, Греція та Іспанія, які опинилися у скрутному фінансовому становищі, й на які чекають значні скорочення державного бюджету, розмістилися на середніх позиціях нового дослідження.

ФОТОФАКТ

У столиці Уругваю, Монтевідео, проходить під егідою ООН конференція, присвячена боротьбі з тютюном.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

«Південний потік» — виключно політичний проект?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Костянтин Єлісеєв підкреслив, що «Південний потік», на думку української сторони, не виправданий ні з економічної, ні з технологічної точок зору.

«Хімічний склад води в Чорному морі абсолютно відмінний від складу води в Балтиці. Води Чорного моря є певною мірою агресивними. І тому необхідна також і екологічна оцінка», — сказав український посол. Він також зазначив, що Росія знає про позицію України щодо «Південного потоку», **передає УНІАН**.

У Міністерстві закордонних справ нагадали, що позицію України з приводу цього проекту не раз озвучував і міністр Костянтин Грищенко. Зокрема, нещодавно в інтерв'ю українській службі Бі-Бі-Сі він заявив, що газопровід «Південний потік» є економічно невигідним проектом, який, до того ж, може загрожувати екології Чорного моря.

«Ми переконуємо росіян, що «Південний потік» просто не потрібний, це — марнотратство, створення додаткових екологічних, і не тільки, проблем у басейні Чорного моря», — заявив керівник українського МЗС. При тому він підкреслив, що українська сторона робить усе можливе, щоб переконати РФ відмовитись від проекту «Південний потік».

А тим часом у Росії днями заявили, що роблять усе можливе, щоб здати в експлуатацію «Південний потік» якомога швидше. Нині прогнозований початок поставок «блакитного палива» цим газогоном — 2015 рік.

Нагадаємо, «Південний потік» — система газопроводів, яка повинна з'єднати Росію й країни Південної та Центральної Європи. Магістральний газопровід пройде по дну Чорного моря з міста Новоросійськ (Росія) до міста Варна (Болгарія). Передбачається, що далі «Південний потік» розгалужуватиметься: одна магістраль пройде через Грецію на південь Італії, друга — через Сербію та Угорщину до Австрії.

НАТО змінює стратегію

Сьогодні у Лісабоні розпочинається саміт НАТО. Серед найважливіших питань порядку денного — затвердження нової стратегічної концепції Північноатлантичного альянсу та принципів політики щодо Росії та Афганістану.

Країнам — учасницям альянсу пропонується стратегія, в основі якої лежатиме солідарна оборона союзників у разі нападу на територію одного з них. Тобто пріоритетною стане стаття 5 Північноатлантичного договору. Для його наповнення реальним змістом НАТО розробив у вересні цього року плани оборони для Прибалтійських республік та актуалізував цей план для Польщі.

Це означає, що вперше з моменту, коли лави НАТО поповнили країни, які колись належали до Організації Варшавського Договору, в альянсі почали остерігатися «загрози класичної війни» в Європі. Не в останню чергу спонукав до цього російсько-грузинський конфлікт. Відтепер військові навчання і маневри збройних сил альянсу мають готуватись і проводитись через призму оборони всієї території НАТО.

Прийняття нової стратегії нейтралізує опір країн Центрально-Східної Європи, які нині виступають проти подальшого поглиблення співпраці альянсу з Москвою. Адже, якщо НАТО дасть цим країнам додаткові гарантії безпеки, то «кремлівська загроза» для них перестане існувати.

На саміті також планується розглянути і прийняти план об'єднання будованої США в Європі системи протиракетної оборони із вже існуючими в кількох країнах нашого континенту, зокрема у Франції, системами у єдину натовську систему ПРО. До співпраці пропонується запросити також Росію. Тим більше, що в питаннях боротьби з тероризмом, протидії поширенню ядерної зброї, врегулювання конфлікту в Афганістані співпраці з Росією просто не вдасться уникнути. Тому у стратегії нічого не говориться про відхід від прийнятого НАТО у 1997 році одностороннього зобов'язання не розміщувати на території нових країн-членів серйозних військових установок.

Раніше до цього розряду відносили, зокрема, Польщу. Нинішнє політичне керівництво країни вважає нову стратегічну концепцію такою, що відповідає польській стратегії міжнародної безпеки. Про це напередодні Лісабонського саміту заявив глава держави Броніслав Коморовський в ексклюзивному інтерв'ю «Газеті Виборчій». Проте, незалежно від членства та поглиблення кооперації у рамках трансатлантичного оборонного альянсу, Варшава розвиватиме стратегічне двостороннє партнерство зі США, що є головним союзником Польщі. Офіційна Варшава підтримує також натовську ініціативу створення спільної системи ПРО і пропонує включити до неї елементи, які США планують розмістити на польській території (мобільні ракетні комплекси СМ-3 та батареї ракет «Патріот». — **Авт.**). У вищезгаданому інтерв'ю представлено також актуалізоване бачення керівництвом Польщі перспектив співпраці НАТО з Україною: «інші держави, що розташовані на схід від Польщі, в т. ч. Україна і Грузія, повинні мати можливість, відповідно до їхньої волі, поглиблювати співпрацю з НАТО, з правом вступу до альянсу включно», але «після виконання критеріїв Вашингтонського договору».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Українські розробки продемонстровано на міжнародній авіакосмічній виставці в Чжухаї (Китай).

Фото надано прес-службою ДК «Укрспецекспорт»/Укрінформ.

Запорізькі трансформатори поїдуть до Санкт-Петербурга

«Запоріжтрансформатор» постачить три трансформатори до Санкт-Петербурга. Роботи вже розпочалися, і ближче до літа великогабаритні вантажі вирушать до адресата.

Після того як 20 серпня цього року добра половина російської Північної столиці і частина Ленінградської області на три години опинилися без електропостачання, там взялися за резервні потужності. Тому в межах будівництва нового енергоблока Правобережної теплоелектроцентралі №5 виникла потреба в запорізьких трансформаторах високої потужності. У жовтні було підписано відповідну угоду, а днями надійшов авансовий платіж на постачання одного трансформатора 250 МВт 110 Кв і двох трансформаторів 250 МВт 330 Кв. Завод уже розпочав роботи з тим, щоб забезпечити відвантаження продукції у другому кварталі 2011 року.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ДУМКА

Зоопарк російського прем'єр-міністра

Володимирові Путіну в Болгарії подарували собаку. Це — цуценя болгарської вівчарки. Через те, що кличка пса — Йорго — важко вимовляється, було вирішено знайти кращий варіант. Російські газети, товариства захисту тварин оголосили конкурс. Пропозиції поки що традиційні: Шарик, Бобик, Рекс.

Загалом «проблема подарунків» для державного діяча високого рангу — дуже непроста. Якось у день 70-річчя мера Москви Юрія Лужкова автор цих рядків спостерігав паломництво друзів, підлабузників і шанувальників біля будівлі на Тверській. Це були нескінченні черги людей (більше тисячі, це точно) з маленькими й великими пакетами, сумками, клітками із тваринами. Щоб усе це денебудь зберігати, потрібні території величезних терміналів.

А одного разу, в 90-ті роки минулого століття, в Музеї революції на Червоній площі відбулася виставка подарунків народу Йосипу Сталіну. Фантазії трудящих, як і любов до своїх вождів, вражають своєї ексклюзивністю і незвичайністю. Від золота й діамантів, рідкісних смарагдів — до віршів, картин, балетів і опер.

Природно, і сьогодні тим, хто стоїть біля керма держави, дуже важко з подарунками, які їм дарують. Наприклад, якщо дарують годинники з діамантами, — це від щирого серця чи тривіальний хабар? Щоправда, у цивілізованих кранах те, що робити з подарунками, дуже жорстко регулюється законом. У США, наприклад, президент країни може віднести подарунок додому, якщо його вартість не перевищує п'яти доларів. Все інше — державна власність! Тому в США є багато музеїв президентів, починаючи від батьків-засновників держави і закінчуючи Ніксоном, Клінтоном, Бушем. І експозиції головним чином складаються з подарунків. Наприклад, аматору-музиканту Біллові Клінтону було подаровано 28 саксофонів, але всі вони — в музеї екс-президента!

Для Путіна, російського прем'єр-міністра, «проблема подарунків» — взагалі нерозв'язна. Крім двох собак, знаменитого лабрадора Коні й болгарського щеняти поки що без імені, у Володимира Володимировича — сім коней. Король Йорданії подарував йому трьох арабських скакунів, колишній пакистанський лідер Мушарраф — двох, президенти Киргизії й Башкирії — по одному. Є навіть у стайні прем'єра двоє маленьких, карликових, коней — від екс-президента Татарстану Шаймієва.

Торік на день народження Путіну подарували уссурійське тигреня. Коли ще Путіни й Лужкови дружили родинами, Юрій Михайлович подарував Путіним білу кізку на кличку Казка. Це, мабуть, найпрагматичніший і утилітарний подарунок. Сьогодні в Путіних, вочевидь, завжди є свіже, корисне козяче молоко.

Найекзотичнішу тварину Володимирові Путіну підніс президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, котрий подарував самку джейрана, яка зараз живе в пензенському зоопарку. А загалом, напевно, це добре, коли чиновникам дарують тварин, братів наших менших. У всякому разі тим парнокопитним, свійським і диким звірам вочевидь пощастило, що вони — президентсько-прем'єрські! Отже, живіть добре й довго.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

УВАГА — ЛОХОТРОН!

Зупинимо шахраїв разом

Шановне панство! Звертається до вас пенсіонерка Марія Павлівна Кіфяк. Хочу розповісти вам про злодіїв, шахраїв і аферистів із ТОВ «Пошторг Україна» — а/с 123, м. Київ, 04086. Вони обдурюють громадян, пропонуючи купувати у них дорогий неякісний товар, заохочуючи покупців розіграшами цінних призів. І найчастіше на їхні «лестощі та вмовляння» «купуються» саме пенсіонери. Бо вони, мабуть, у цій країні — найбідніші, найбезправніші і найбеззахисніші.

Шахраї не зважають на те, що крадене завжди боком вилазить. Забули, що і вони свого часу стануть пенсіонерами. І можуть так само, як сьогодні ошукані ними громадяни, потрапити у тенета злодійських намірів.

Українську ж громаду хочу застерегти: не купуйте нічого у цих шахраїв! Таким чином ви збережете не тільки свої гроші, а й здоров'я. Тож, отримавши листа від ТОВ «Пошторг Україна», навіть якщо лист іменний, навіть не відкривайте його, викидайте прямо на смітник. Це — лохотрон. І хтось це має зупинити. Хто ж, як не ми, це зробить?..

З повагою,
Марія КІФЯК.

Подвірне
Новоселицького району
Чернівецької області.

ПРО НАБОЛІЛЕ

Бережіть працюючого пенсіонера!

Дорога редакція газети «Голос України»! Звертається до вас ветеран праці Подуст Василь Іванович. Хочу у вашій газеті порушити наболіле для нас, пенсіонерів, що працюють, питання. Сьогодні нас намагаються вижити з робочих місць, хоча завтра може статися, що й працювати в державі вже не буде кому...

Не раз чув статистичні дані про те, що на шиї одного працюючого «висить» один пенсіонер. Упевнений: зараз, як ніколи, нам потрібно берегти працюючих пенсіонерів, створювати для них сприятливі умови, щоб максимально використовувати і їхній професіоналізм, і їхнє бажання бути потрібними державі. Адже пенсіонер, працюючи, наповнює бюджет і Пенсійний фонд податками зі своєї зарплати. Цим самим частково наповнюючи й свою пенсію. Сьогодні, за офіційними даними, близько 20% пенсіонерів працюють на виробництві, а це — близько 3 млн. осіб. Думаєте, без них буде легше наповнити бюджет? Вони просто поповнять лави жебраків, адже працюють не заради збагачення, а щоб забезпечити собі більш-менш гідну старість...

Василь ПОДУСТ.

Одеса.

А «Укртелеком» — на своїй хвилі

РАДІОТИША

Доброго дня вам, працівники редакції газети «Голос України»! Я, Стрішенець Петро Семенович, звертаюся до вас по допомогу від імені мешканців пяти сіл: Шаріхи, Горбачі, Шуляки, Шалашки і Лемеші. Ось уже більш як півроку в наших населених пунктах мовчить радіозв'язок.

Неодноразово звертався з листами і до начальника нашої дільниці, і до головного інженера. Вони весь час намагалися мене переконати, що проводового радіозв'язку у наших селах уже нема. Мовляв, дроти надто старі, міняти їх нема коштів.

Та ж — є дроти, висять, і стовпи стоять. Лінію проклали лише 13 років тому, а термін експлуатації цих мереж — півсотні літ. Тож проблема не в дротах і не в зношеності обладнання.

Розв'язати проблему радіотиші у наших селах я намагався поетапно, не перескакуючи через відомче начальство. Не знайшовши підтримки на дільниці, звернувся до начальника Козелецького районного відділення «Укртелекому», потім надіслав скаргу вже на обласне радіо у Чернігів. Про ситуацію розповіли журналісти, і нас почула вся Україна, та тільки не односельці й земляки, адже ми так і лишилися відрізані від усього світу. Так і спілкуємося з «Укртелекомом», як сліпий з глухим: посадовці нам кажуть, що лінії застарілі, працювати нікому, йдуть скорочення. А ми їм відповідаємо: дроти у нас майже нові, та й платіжки з «Укртелекому» на оплату радіозв'язку нам надсилають регулярно. Та «Укртелеком» лишається на своїй хвилі...

Петро СТРІШЕНЕЦЬ.

Лемеші
Козелецького району
Чернігівської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

Таки — будьмо!

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Київ.

НА ЧАСІ

Неробам — роботу!

Шановні панове міністри і народні депутати! Зробіть усе для того, щоб нарешті в нашій державі, якщо ми хочемо бачити її правовою, запанувала справедливість у питанні соціального забезпечення. А то майже однакову пенсію отримують і ті, хто працював по 30—40 років, і ті, хто майже все своє життя байдикував або боки на печі грів...

Я вважаю, що соціальні чи мінімальні пенсії треба встановити на тому рівні, щоб неробам вистачало лише на хліб і сіль, бо все своє життя вони були трутнями у здоровому суспільстві!

Тепер, коли йдеться про зміни до пенсійного законодавства, дуже важливо це врахувати. Нехай усі молоді люди замисляться над тим, що молодість дана для того, щоб забезпечити собі старість. Тут є над чим поміркувати урядовцям та політикам.

Петро ГАВУКА, ветеран праці, інвалід II групи.

Косів Івано-Франківської області.

І знову... рекламна пауза

Не розумію людей, незадоволених нашою рекламою. Я навіть дуже їй вдячна. Стільки багато різних справ устигаєш зробити за час перегляду фільму по телевізору!

От почався фільм, і незабаром пішла перша реклама. За цей час устигаєш цілком пристойно повечеряти. Потім — знову кіно. Не встиг розібратися, хто в кого закоханий і хто кому зрадив, як знову з блакитного екрана глядачам нагадують про те, чим потрібно мити посуд. До речі, поки крутять рекламу, іду мити посуд після вечері. І от знову розвивається сюжет. Зазвичай, на найцікавішому місці — пауза. Реклама. Ага, акції на пральні порошки. Встигну замочити прання, почистити зуби й приготуватися до сну. По ідеї, фільм уже має чимось закінчуватися. Але, якщо чесно, я вже не пам'ятаю, хто кого вбив і за ким ганяється. Та яка різниця. Отже, про що це я? А, про рекламну паузу. Корисна, загалом, річ, стільки різних справ по господарству встигаєш за вечір зробити. А в короткі хвилини відпочинку ще й фільм якийсь подивишся. Щоправда, не завжди розумієш, про що це він...

Ніна ВАСИЛЬЄВА-ЗОРЯ.

Київ.

Низький уклін за те, що живу і радію світанкам

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Дозвольте на сторінках найшановнішого видання в державі розповісти про свого рятівника — завідувача хірургічного відділення Золотоніської ЦРЛ Черкаської області, заслуженого хірурга України Валерія Павловича Калину і висловити щиру та сердечну подяку медичному персоналу хірургічного та реанімаційного відділень цієї лікарні.

Вклонитися їм аж до землі за їх нелегку гуманну працю, за те, що я сьогодні живу, радію сонцю, квітам, рідним...

Так сталося у моєму житті, що останні вісім років я присвятила боротьбі за свого чоловіка, якого підкосила онконедуга. Звісно, на свої болячки звертати увагу було ніколи, все думала — ковтну пігулку, минеться. У березні поховала чоловіка, знову — клопоти. А потім — новий напад болю. Не минулося...

Швидка відвезла у лікарню. З'ясувалося — потрібна невідкладна непроста операція з видалення жовчного міхура, забитого камінням, були ускладнення. Такі тяжкі випадки, як згодом зізнався лікар, в області трапляються один-два рази на рік. Та медики були на висоті. Я жива, хоча мені вже виповнилося 78 років! Й досі не потребую сторонньої допомоги. Почуваюся задовільно. І кожного ранку молюся за здоров'я і довголіття тих, хто врятував моє життя. Добра їм усім, щастя, сімейного благополуччя та щирих друзів.

З повагою,
Людмила Порфирівна ШВЕЦЬ.

Новомиргород
Кіровоградської області.

НАРОДНІ ДЕБАТИ: ДЕРЖАВНІ СИМВОЛИ

Дайте спокій Мазепі

Після прочитання статті «Про Державний гімн України», опублікованої в «Голосі України», мені стало ніяково. Усе, що там було написано, за великим рахунком, — нісенітниця й образа українського народу. Але цікаво інше! У часи, які описав автор, аналогічні події, як свідчить історія, відбувалися на всьому європейському континенті, без винятку. А що діялося в Росії (Московії)? Там не було жодного путнього царя, а князі й бояри — вони людину за худобу вважали. Петро I навіть сина рідного не пожалів, що вже й казати про полонених козаків, населення України після Полтавської битви! Тому не дивно, що козаки воювали на боці й Гришки Отреп'єва, і королів Польського та Шведського, та навіть і турків. У чому ж вина Мазепи? В тому, що прагнув зробити Україну незалежною європейською державою?

До речі, у сучасній Росії — герб — царський, а гімн — комуністичний, і повний ажур!

Не можна нам глумитися над своїм минулим...

Дякую за увагу.

Володимир КОВАЛЬОВ,
депутат п'яти скликань місцевих рад всіх рівнів, маю заслуги перед Україною, почесний громадянин міста Мерефи, заслужений працівник профспілки України.

Мерефа
Харківської області.

Гімн не слід розбирати по «кісточках»

Прочитала статтю Маляренка «Про Державний гімн України» — і заболіло серце. Невже гімн міняють, як рукавички?

Для мене гімн — це символ нашого народу з дідів-прадідів, це щось монолітне, це старезний дуб з широким корінням і великим гіллям. Хіба він не віддзеркалює складну історію нашого народу та його мрії? В ньому чутно велику волю до свободи, незалежності, бажання бути господарем у власному домі, високий патріотизм, відданість Вітчизні. Я відчуваю гордість за сміливих українських козаків, які обороняли, збирали до купи наші землі. Хто як умів, так робив, бо розумів: вистояти Україні в такому войовничому оточенні дуже тяжко. І ніхто не може заперечити велику любов до України Хмельницького, Сагайдачного, Виговського та інших.

А тепер нікого не треба переконувати, що ми — козацького роду, просто треба пам'ятати: то був кістяк нашого народу. Гімн не можна аналізувати буквально «по кісточках». У ньому, як і в Біблії, кожне слово має глибинний зміст. І слава Богу, що він з давньої сивини повернувся в незалежну Україну і зайняв свою нішу. Бо в ньому — наша історія, наша пам'ять і гордість. А не спогад про сумнівне минуле, як пише автор. Хіба минуле може бути сумнівним? Така моя думка...

З повагою, **К. ІВАНОВА.**

Донецьк.

І буде пісня гарна й нова...

У статті «Про державний гімн України» («Голос України» № 164 від 04.09.10 р.) доктор юридичних наук, професор В. Маляренко блискуче проаналізував текст і мелодію чинного нині державного гімну, показав всю його недосконалість та невідповідність вимогам часу.

Добре, що з такою критикою виступила державна та вчена людина, бо, якби її подав не обтяжений високими посадами та званнями громадянин, то чи надрукували б? Але такої думки і багато мислячих людей, і я цілком згоден з автором, що гімн «Ще не вмерла України...» уже відпрацював своє і потребує заміни на такий, який викликав би у серці кожного українця «позитивне, урочисто-піднесене сприйняття національного майбутнього держави». Як заміну автор рекомендує давно відомий духовний гімн України «Боже великий, єдиний, нам Україну храни!». Та текст його, дійсно, більше нагадує молитву, ніж державний гімн. А хотілося б мати цивільний загальноприйнятий текст, який надихав би всіх громадян країни незалежно від їхніх віросповідань чи атеїстичних поглядів на патріотичні вчинки та любов до своєї землі.

На мою думку, таким твором міг би стати старий гімн Української РСР на слова П. Тичини та М. Бажана, звісно, з поправкою на новітню історію держави. Адже той гімн відповідає всім канонам та вимогам жанру, має величаву мелодію, створену авторським колективом під керівництвом А. Лебединця. А текст був написаний з любов'ю насамперед до України, а не до комуністичної ідеології...

Отже, якби сучасні поети (Б. Олійник, Д. Павличко та ін.) попрацювали над тим текстом, залишивши його основу та «поетичні перлини», і лише замінили стару ідеологію на нову, вийшов би чудовий державний гімн на вже готову музику. Це зробити не так вже й складно.

Зі щирими побажаннями добра та успіхів — Віталій ВЕРХУША, ветеран праці, кандидат наук, патріот.

Київ.

Листи читала Ірина ШАТРОВА

Масажами профтехосвіту не вилікувати

ДО УВАГИ УРЯДУ

Буваючи у вищих професійних училищах, ліцеях і центрах ПТО щоразу радію і пишаюся освітянами. У надзвичайно складних умовах мізерного фінансування, недооцінки їхньої ролі та міжвідомчих суперечностей вони творять справжнє педагогічне диво.
Профтехосвіта тісно пов'язана з економікою, з ринком праці. Вона оновлюється, трансформується, незважаючи на гальмівні процеси, спричинені недосконалістю нормативно–правової бази.

За роки незалежності України ухвалено чимало важливих документів щодо розвитку галузі. Один із них — Постанова Верховної Ради «Про стан і перспективи розвитку професійно-технічної освіти в Україні» від 3.04.2003 р.

У ній, зокрема, йшлося про невиконання Конституції України, законів, нормативно-правових актів у частині фінансування галузі. Держава, зазначалось, по суті, не має концепції забезпечення народного господарства кваліфікованими робітничими кадрами. Кількість ПТНЗ скорочується; потребує оновлення матеріально-технічна база, навчальні приміщення і гуртожитки, система управління; бракує засобів навчання, підручників, комп'ютерної техніки, досвідчених педагогічних кадрів; принижує низька заробітна плата і стипендії.

Минуло понад сім років. Ситуація в профтехосвіті фактично не змінилася.

Чи не єдиний плюс: 2006 року створено Інститут професійно-технічної освіти НАПН.

За роки незалежності не виділялися кошти на розвиток ПТО. А тим часом управлінська команда кожного президента спочатку гучно кричить про пріоритет підготовки кваліфікованих робітників, ухвалює низку документів, а потім по-барськи «роздає» цілі комплекси споруд ПТНЗ. Це робиться під гаслами «оптимізації».

Всеукраїнська асоціація працівників профтехосвіти впродовж 15 років свого існування бореться з владними структурами, які займаються «приватизацією». ВАПП, зокрема, відстояла Міжрегіональне ВПУ зв'язку в Києві.

На жаль, багато інших закладів втрачено. За останні два десятиліття тільки в столиці ліквідовано 21 училище. Може, інші заклади одержали їхні приміщення для розширення навчальної бази, майстерень чи гуртожитків? Позашкільні установи — для станцій і клубів технічної і художньої творчості? Ні!

Хронічне недофінансування призвело до того, що з січня 2008 року не видано жодного підручника для ПТНЗ. У середньому забезпеченість ними із предметів професійно-технічного циклу становить 76 відсотків, із загальноосвітніх — 68 відсотків. Фонди бібліотек укомплектовано застарілими книжками, бракує художньої літератури, науково-популярних та періодичних видань для молоді.

Останніми роками дедалі частіше лунають пропозиції про скорочення термінів підготовки робітника і навіть виведення з навчальних планів училищ середньої освіти... Чинуші, схаменіться! Як ви збираєтесь реалізувати положення щодо фундаменталізації професійного навчання? Торуючи пропонований шлях, ми відкинемо профтехосвіту в 60-ті роки XX століття.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Держбюджетом-2010 на галузь передбачено 3,7 млрд. грн., зокрема, на заробітну плату — 1,6 млрд. грн., нарахування на неї — 0,6 млрд. грн., харчування — 180 млн., оплату комунальних послуг та енергоносії, стипендію — 1,1 млрд. грн. На розвиток …. ні шеляга.
А тим часом 60 відсотків навчального обладнання експлуатується 20 і більше років. У системі ПТО тракторів сучасного покоління — 5 відсотків, зернозбиральних комбайнів — 4, комбайнів спеціальних сучасних — 11 відсотків.

Надзвичайно болючим залишається питання забезпечення оплати праці, зокрема, викладачів і майстрів виробничого навчання. А стипендії учнів ПТНЗ вдвічі менші, ніж у технікумах. Чому так?

На жаль, не всі рішення з проблем підготовки кваліфікованих кадрів мають випереджувальне законодавче забезпечення.

Підтвердженням цього може бути розпорядження уряду від 21 січня 2009 р. № 42-р.

До нього додається перелік підпорядкованих МОН 134 ПТНЗ, в т. ч. 23 тих, які функціонують у структурі 13 ВНЗ, що проводять підготовку робітників. Причому, в розпорядженні записано: «Передати для тимчасового виконання...». На який термін пропонується ця тимчасовість?

Яка доля чекає заклади, що не потрапили до списку 134 «щасливчиків»?

Гострі проблеми системи спричинені, зокрема, і недосконалою законодавчою базою. Закон України «Про професійно-технічну освіту» (1998 р.) відіграв позитивну роль у збереженні системи від руйнування, сприяв розв'язанню багатьох актуальних завдань підготовки кадрів. Однак нині він вичерпав себе і за низкою положень не відповідає викликам інформаційно-технологічного суспільства навіть за назвою.

Необхідно розробити й прийняти новий закон про професійну освіту (як у Німеччині), або про професійну освіту і навчання (як у багатьох країнах ЄС).

...Дуже хочеться вірити, що нинішня влада припинить роздавання приміщень ПТНЗ й зробить усе для того, щоб державна політика була цілісною і реальною.

Нелля НИЧКАЛО,
академік-секретар
Відділення ПТО і освіти дорослих
Національної академії педагогічних наук.

Чим корисний європейський досвід

МОНОЛОГ ДИРЕКТОРА

З дня існування (1993) Асоціації керівників шкіл України (АКШУ) ми зрозуміли, що не повинні варитися у власному соку. Поставили за мету і того самого року увійшли до Європейської Асоціації керівників шкіл (ЕЗНА), тим самим заявивши про надбання української освіти і бажання співпрацювати.

Особливо цікавими та корисними для нас стали спільні проекти та конференції з їх блискучою, незашореною науково прогнозованою лекційною частиною, а також можливістю обміну досвідом у педагогічних майстернях.

Спільні освітні проекти навчили по-іншому ставитися до посади директора, ефективніше впроваджувати нові інтерактивні форми роботи та навчання, активніше брати участь у міжнародних заходах.

Запам'яталася конференція в Мальмо (Швеція, 2000 рік). Там говорили про особливу цінність освіти в розвитку людства. Власне, тоді чітко пролунало: XXI століття — століття освіти та духовності. Країнами-лідерами стануть ті, хто зробить освіту пріоритетною галуззю.

Конференція в Нідерландах порушила питання якості освіти через проблему оцінювання учнів. Було визначено 10 ознак сучасної школи, серед яких: обов'язкове партнерство; комп'ютерні технології та створення мережі в кожній ЗОШ; іноземні мови як засіб спілкування; нові функції вчителя; роль директора як лідера освітнього процесу.

Презентація освіти Фінляндії ще раз підтвердила лідерство цієї країни в галузі. Вразило технічне забезпечення, широке використання комп'ютерних технологій; мудре поєднання найкращого з європейського, радянського та власного досвіду; повна автономність школи з міцною підтримкою держави (директор розпоряджається фінансами, але він — не бухгалтер, на нього працює централізована (муніципальна) бухгалтерія; керівник не займається господарськими питаннями, але за його пропозицією добудовують, ремонтують, модернізують, прибирають заклад тощо).

Директор у Фінляндії, до речі, не є чистим менеджером, він ще і ментор. Чи не тому 75 відсотків учнів країни хочуть бути вчителями.

Там відсутні інспекції, працює система самооцінки школи, учителя. Діє не підпорядкований міністерству інститут оцінювання роботи ЗОШ.

Конференція в Римі (Італія, 2006 рік) підкреслила, що ознакою якості освіти є духовність та моральний лідер, керівник навчального процесу.

Було наголошено, що директор — ключова фігура у вирішенні проблеми якості освіти, а школі слід довіряти й надати більшої автономності та підтримки. Пролунала критика на адресу застарілих форм проведення тестування, як несучасної, спрямованої на «натаскування», а не на розвиток дитини (Франція). Конференція порушила проблему культурної спадщини і ролі школи у збереженні національних традицій та створення європейських.

Зрозуміло, про нові тенденції в європейській освіті члени АКШУ знали значно раніше колег. Ми про це писали, говорили. З цього приводу часто проводилися конструктивні зустрічі-дискусії з представниками міністерства.

У вересні 2008-го делегація АКШУ взяла участь в Європейській конференції директорів шкіл в Копенгагені, Данія. Цікаво, що вона проходила під гаслом «Занурення у якість освіти», що передбачало перехід на новий етап роботи. Ще цікавіше, що цей етап був визначений як поліпшення умов праці директора, вчителя, учнів.

Як працює датська школа, вирішуючи проблему якісної освіти сьогодні?

Міністерство освіти Данії чітко проголосило новий етап вирішення проблеми: «Якісне поліпшення умов праці всіх учасників навчального процесу».

Початкова школа там молодшає. Навчання починається з 4—5 років. Середня та старша школа достатньо автономні. Старша школа — це, як правило, гімназія з прицілом на університет, або професійна школа, в якій можна отримати робочу професію. Кожній гімназії надано право реалізувати свою модель. Базовий державний план є і дотримується.

Представник міністерства освіти зазначив, що шкільна бюрократія вже скорочена вдвічі, а інспекцію поступово замінює самооцінка школи.

Хочеться дочекатись того часу, коли освіта не на словах, а на ділі стане у нас пріоритетом №1. Тоді Україна буде лідером в усіх галузях людського життя, і передусім — за кількістю щасливих людей в ній.

Ірина КОЗІНА,
директор ліцею №38
імені В. М. Молчанова,
віце-президент АКШУ
з міжнародних питань,
заслужений працівник освіти.

ПРОГНОЗ НА МАЙБУТНЄ

1. У 2025 році з'явиться якісно новий учитель, який зможе навчати дітей з усього світу у міжнародному класі в режимі on-line.
2. Кожний учень зможе обирати собі наставника.
3. Зросте бажання школяра вчитися, пізнавати нове.
4. Робота в команді, толерантність, а водночас критичне, креативне мислення стане нормою для розв'язання глобальних проблем.
5. Китай стане найбільшою нацією, яка розмовлятиме англійською мовою.

ХТО ОБРАЖАЄ ПЕДАГОГА

Невиправні мрійники потребують захисту

Галузева профспілка з тривогою констатує загострення проблем у житлово–побутовій і оздоровчій сферах життя освітян. Рівень заробітної плати — одна з делікатних, наболілих і застарілих тем. У поточному році була спроба «розблокувати» єдину тарифну сітку.

Що реально маємо? Бюджетникам встановлено фіксовані показники, які значно нижчі від законодавчо визначених розмірів мінімальної зарплати. Ми постійно говоримо про реформування освіти, б'ємо на сполох, коли бачимо, як знижується якість підготовки учнів, студентів. Але забуваємо, що саме керівники галузі, професура, вчителі мають створити таку громадсько-суспільну думку, за якої батьки, сільська і міська громади, їх очільники, а також найвище керівництво країни переконалися б: інвестиції в галузь, в тому числі і значні державні — це наше майбутнє.

Досвід розвинутих держав підтверджує надзвичайну вигоду саме такого капіталовкладення.

Нашим стратегічним завданням є забезпечення гарантованих Законом України «Про освіту» рівнів оплати праці. На це орієнтує постанова Верховної Ради України, прийнята за підсумками парламентських слухань.

Необхідно однозначно розв'язати проблему із забезпеченням житлово-побутових гарантій сільським педагогам. За неузгодженості позицій владних структур їх фактично позбавлено переваг, якими понад 60 років компенсувалася незручності, пов'язані з проживанням у сільській місцевості.

Сам сказав

Вчителі — невиправні мрійники, бо вони не можуть не відчувати майбутнього і їм страшенно болить за все, що є навколо в світі несправедливого і нечесного. Недарма ж кажуть, що єдина професія в світі від Бога — це вчитель, а всі інші — від Учителя.
Дмитро ТАБАЧНИК,
міністр освіти і науки.

Позиція Міністерства освіти і науки, яка повністю збігається з позицією профспілки, ґрунтується на висновках Генпрокуратури та рішенні окружного адмінсуду Києва щодо відсутності в чинному законодавстві будь-яких обмежень з надання сільським педагогам безоплатного житла з опаленням і освітленням.

Водночас у багатьох регіонах взято на озброєння роз'яснення Міністерства праці і соціальної політики, яке діаметрально відрізняється від висновків Генпрокуратури і суду. Можливі масові звернення освітян з цього приводу до судових органів. Ми вже маємо досвід, коли такі звернення завершились прийняттям закону про визнання боргів з окремих виплат за ст. 57 Закону «Про освіту».

На парламентських слуханнях підкреслювалось, що понад 20 тисяч освітян не мають власного житла. Як у такій ситуації бути з ротацією сільських педкадрів? Тільки коли приведемо у відповідність із законодавством рівень оплати праці, побудуємо оптимальну пільгову кредитну систему на купівлю і будівництво житла, ми зможемо ефективно формувати кадровий потенціал галузі, в тому числі і в сільській школі.

Леонід САЧКОВ,
голова профспілки
працівників освіти і науки.

Що чекає на наших заробітчан через 5—10 років?

ТОЧКА ЗОРУ

З відомим українським економістом, доктором економічних наук, професором, проректором з наукової роботи Львівської комерційної академії Віктором ШЕВЧУКОМ ***(на знімку)*** ми зустрілися у перерві між парами. Домовлялись про сорок хвилин, а проговорили ледь не до обіду — такою злободенною виявилася для Львова та для Західної України тема міграції.

На низькі заробітки населення голосує ногами

— Сотні тисяч українців із Західної України виїхали на заробітки за кордон. Які, на вашу думку, чинники впливатимуть на формування ринку праці у Західній Україні?

— Перший чинник — це висока схильність до міграції, яка сформувалась у регіоні історично і не виявляє ознак послаблення. Тобто, на негативну ситуацію на ринку праці населення регіону традиційно голосує ногами. Або на Схід, або на Захід. У радянські часи краяни виїжджали до Сибіру на заробітки. З відкриттям кордонів з'явилося набагато більше можливостей. Сусідня Польща, подальші Іспанія, Португалія, Греція.

Другий чинник — низький попит на висококваліфіковану працю. Західні області у радянські часи відрізнялися великою кількістю підприємств електронної та оборонної промисловості — там, де вимагалася висококваліфікована, дисциплінована робоча сила. Коли зникли технологічні підприємства, ця робоча сила була змушена шукати якусь заміну.

Час було втрачено, коли великі підприємства могли приватизувати з участю іноземного капіталу. Скажімо, німецький «Даймлер-Бенц» робив спроби купити автобусний завод. Не хотіли віддати за 42 мільйони доларів. Французьке «Рено» згодом пропонувало 20 мільйонів. Не віддамо. Дешево скуповують Україну! Відмовили корейцям. Ми що, периферія? Потім ЛАЗ віддали двом братам-росіянам Чуркіним. Що зараз на заводі? З одного боку підприємства супермаркет побутової техніки з характерною назвою «ШОК», з другого — шинок, а також майстерня для ремонту старих автомобілів та два обмінні пункти. Ще посередині — банк. Оце такий вигляд має тепер знаменитий ЛАЗ.

Третій чинник — у Західному регіоні ніколи не буде попиту на висококваліфіковану робочу силу, якщо обмінний курс гривні — низький. У нас країна, яка фаворизує сировинні види діяльності. Львівська, Тернопільська, Івано-Франківська області у цьому змаганні не можуть бути на перших ролях, бо запаси сировини у них вичерпалися набагато раніше, ніж на Сході, а подальша спеціалізація передбачала організацію виробництва технологічної продукції.

Якби сьогодні гривня коштувала не більше 4—5 за долар, то на тлі банкрутств металургійних та нафтохімічних гігантів Сходу Львівська та інші області Західної України виглядали б цілком пристойно. Потрібно врахувати, що при зарплаті в 500—600 доларів не лише не було б відпливу кваліфікованих робітників, але й виникав би інвестиційний «запит» на таку робочу силу.

Німецький «Даймлер-Бенц» робив спроби купити автобусний завод. Не хотіли віддати за 42 мільйони доларів.

Четвертий чинник — швидше позитивний, адже розвиток туризму і сфери послуг об'єктивно створює нові робочі місця і запобігає погіршенню сальдо міграції. Але ніде у світі на основі туризму не розв'язували проблеми такого регіону, як Львів. Візьмемо польський Краків. Це не менший туристичний центр, який щороку приймає шість мільйонів туристів. Але у місті є кілька промислових зон і потужний металургійний комбінат на околиці міста — в Новій Гуті, який димить цілодобово. Навіть у такому місті проблем на ринку праці неможливо вирішити без промисловості, причому в усіх її проявах — традиційна, низько- і високотехнологічна, екологічна і не дуже...

«Потрійна пастка»

— У Львові думають трохи інакше, тільки чути про туризм...

— І ще про Євро-2012, Олімпіаду-2022, які нібито мають надати якийсь диво-імпульс для довгострокового економічного зростання. І останній чинник, який впливає на ринок праці — інфраструктура. З Польщі до Львова нема жодної нормальної дороги. Жодної!

Чому за стільки років не збудували доріг? Навіть тепер, перед Євро-2012 поляки прокладають міжнародну дорогу А-4. З боку Львівщини — глухомань, лише декілька тижнів тому заклали капсулу на трасі «Львів—Краковець», яку мали збудувати ще 15 років тому (з великою помпою прокладені 7,5 кілометра дороги так і залишились на спогад про ті часи). Фактично Львівська область опинилася у своєрідній «потрійній» пастці: висока схильність населення до міграції, занепад технологічної сфери, відстала інфраструктура.

— Яка ж тоді роль регіональної влади, чи робить вона бодай якісь потуги, щоб впливати на ситуацію?

— Виникає інше запитання: а що може зробити місцева влада? Якщо в регіоні велика кількість мігрантів, а вони присилають гроші — і чималі, то дитина мігранта не піде працювати ні за тисячу, ні за дві тисячі гривень. У неї дуже великі можливості для так званого добровільного безробіття. У пересічного жителя Львівщини чи Тернопільщини немає гострої потреби працювати, як у жителя невеличкого містечка на Донбасі, який змушений лізти в копанку видобувати вугілля за півтори тисячі гривень. Там іншого виходу нема.

З другого боку, значні кошти з-за кордону піднімають рівень цін. Зокрема, на житло. Якщо нема робочих місць, а кошти утримання високі, починається новий виток міграції. Виникає об'єктивний економічний механізм, в який владі дуже важко вклинитися. Мігрант з Італії присилає п'ять тисяч євро на рік і підтримує свою сім'ю.

Що можна зробити? Вихід один — шукати високотехнологічні іноземні компанії. Приміром, це можуть бути фармацевтичні фірми. Автобусний завод уже втрачений, хоч мав один з найкращих шансів. Якби у Львові виробляли «Мерседеси» двома—трьома тисячами працівників, ми б мали трохи кращу ситуацію. За останнє десятиліття зі Львова втекли «Кока-Кола», тютюнова фабрика — до цього вже дотична влада, яка нічого не робила, щоб втримати інвесторів.

— Називають різні цифри. Скільки українців виїхали на заробітки за кордон?

— Досить часто називають цифри від п'яти до семи мільйонів. Це нереально. Я б розділив заробітчан на дві групи. Перша — ті, хто постійно проживає за кордоном — їх близько 500—600 тисяч. Друга — сезонні заробітчани, яких до півтора мільйона. Наприклад, ідуть до Польщі двічі на рік — збирати труcкавки влітку, а яблука — восени. За один-два місяці працелюбна жінка привозить близько півтори тисячі євро. У такий спосіб за два місяці розв'язує річні проблеми своєї сім'ї.

Ще впливає російський чинник — там проблема старіння. Низька тривалість життя чоловіків. Ще один «пилосос», який забиратиме робочу силу, але вже зі Сходу.

— Наші земляки приїжджають у відпустки й приглядаються до перемін. Цікавляться, чи будуть шанси повернутися до рідних домівок.

— Не так шанси, як перед ними постане жорстка необхідність повернутися в Україну. Вони не мають стільки грошей, щоб там забезпечити собі старість. Вони не відкладають на медичне обслуговування, не мають страховок. Вони бачать, що на Заході діти батьків не утримують, а пенсіонеру за кордоном треба мати на прожиття 1100—1200 євро на місяць. Хто доглядатиме за меншу суму? Навіть коли наш заробітчанин назбирає необхідну суму, то витратить по-своєму. Збудує хату на 300 метрів квадратних, викопає басейн чи невелике озеро на власному подвір'ї. Коли хвиля міграції перейде в пенсійний вік, повертатимуться.

Виникне цікава ситуація. Якщо повернуться з грошима — дуже добре. А якщо без грошей? Тоді державі доведеться на себе брати функції, які вона добре чи погано, але виконує.

— Чому в західному регіоні останнім часом майже не з'являються нові підприємства?

— Я гадаю, причина одна: низька якість бізнесової еліти. Усі питають, куди вкласти гроші, але уникають виробничої сфери. Років десять тому будували магазини і маркети, три останні роки всі вкладали в нерухомість. Як би могли, усе б забудували. Навіть Високий замок. Проекти вже підготували. І парк «Знесіння» потребував захисту. Кожен хотів будувати. Вільний клаптик землі годі знайти. Нині приблизно 30—35 тисяч квартир у Львові ніяк не можуть продати. Стоять пусткою і не будуть найближчим часом продані. Ціна землі навколо Львова, де все не менш інтенсивно скуповували, впала у 4—5 разів. Де давали 10 тисяч доларів за сотку, нині пропонують лише дві.

Удома теж можна добре заробляти

— Куди ж вкладати гроші?

— В екологічне сільське господарство. Навіть у звичайне сільське господарство. Українське молоко дорожче, ніж в Польщі. М'ясо — теж ціна європейська. Робоча сила — нестачі нема. Англієць Ричард Спайкс з «Лендкому» на орних землях Львівщини веде активну сільськогосподарську діяльність (і все його влаштовує), а місцеві бізнесмени чекають на Євро-2012 й Олімпіаду-2022.

— Але він наші землі гробить. Сіє ріпак, кукурудзу — культури, які найбільше виснажують землю...

— Я розумію, але щось робить... Наведемо інший приклад. Візьмемо Данію з населенням 10 мільйонів. Країна високих технологій — не бідна. Але вирощує 25 мільйонів свиней. В Україні — п'ять мільйонів. Вони завдяки свинофермам розв'язали проблему безробіття рибаків. 100 тисяч рибаків стали операторами агропромислових комплексів чи отримали подібні професії. Чому ці свинокомплекси в Данії не нищать природу? А в Україні, кажуть, все зруйнують?

По-перше, місцевий підприємець боїться конкуренції. По-друге, він сам не вміє. По-третє, не хоче зрозуміти, що для нього — це один з небагатьох шансів вкласти гроші й залишити на землі якийсь слід.

Але ніхто цим не займається, ні одна відома людина Львівщини. Нехай хоч англієць сіє ріпак. Подивіться з літака на Німеччину — вся жовта від ріпаку. Якщо дотримуватися сівозмін, то жодних проблем — ні з ріпаком, ні зі свинокомплексами.

— Куди ще буде вигідно вкладати гроші у західному регіоні?

— Можна відкривати дослідницькі фірми у сфері інформатики. 10—15 молодих хлопців для початку — і працювати. Але для цього треба створити нормальні умови.

І третя сфера, без якої не можна розв'язати проблеми Львівщини: у кожному райцентрі треба відкрити по одному заводу традиційної промисловості. Це може бути складальне виробництво. Наприклад, автомобілів «Ман» у Городку. Або радіозавод у Золочеві. Чому б не складати телевізори чи просту побутову техніку? Як на німецькому заводі «Леоні» у Стрийському районі, на якому виготовляють електрокабелі для автомобілів.

Якби кожен район мав свій «Леоні», відсотків 60 усіх проблем безробіття і трудової міграції були б вирішені. Робітник у райцентрі дешевий, бо має свою землю.

На жаль, жодна пропозиція з організацією виробництва у райцентрах не реалізована. Заводу «Адідас» у Новому Роздолі, про який доволі часто говорили у 90-х роках — нема. Декілька років тому керівництво області не втомлювалося повторювати: три фірми зі світовим ім'ям стукають до нас у двері. Де вони?

— Ви можете назвати хоч кілька успішних проектів, які запровадили за останні двадцять років?

— Окрім «Леоні» — важко.

— Багато фірм сподівались осісти на Львівщині, але чомусь залишили наш край?

— Візьмемо вільну економічну зону «Яворів». Як доїхати з Яворова до кордону? Черги на кордоні. Скільки треба стояти? Інвестори про це знають. Минулого понеділка черга розтягнулася на два кілометри. Сучасне виробництво побудоване на тому, що вранці деталі привезли, а з обіду вони на конвеєрі. Увечері вже вивозять готову продукцію. Як запровадити таку організацію виробництва у Львівській області?

Львівські олігархи, як і будь-які інші, тримаються тільки на бідності населення.

Інший момент: вільну економічну зону створили, але без інфраструктури. Показали ділянку серед поля, без доріг, без світла, без комунікацій — будуйте, хлопці! Якщо китайці створюють вільну зону, то майданчик огороджено, підведено всі комунікації, не треба писати документи, обгрунтовувати, везти все це до Києва. Є можливість одразу почати роботу. Чи була влада зацікавлена, щоб з'являлися нові об'єкти? Не на сто відсотків. Швидше, була імітація зацікавленості.

— Що мають робити влада, бізнесова еліта, аби наші земляки поверталися до рідних домівок?

— Не видумувати квадратного колеса. Сусідня Польща розвивається? Я вважаю, що розвивається. Візьміть їхній податковий кодекс. Не ходіть манівцями.

Якщо Польща не подобається, можна полетіти в Сінгапур, і подивитися, скільки потрібно довідок, щоб людина збудувала хату. Все — в автоматичному режимі. Вислав документи і через місяць отримав дозвіл. Потрібно у три—чотири рази скоротити кількість чиновників. Без такого скорочення перемогти бюрократію та корупцію неможливо.

На початку позаминулого століття у Львові було п'ять чи шість інженерів, а хотіли набудувати?

Китай починав з папочки

— Що будуть наші земляки-заробітчани робити через 3—5 років?

— Мудріші створять екологічні фермерські господарства. За допомогою сучасних технологій освоять 10—15 гектарів землі. І коштів для цього вистачить, адже невеличка молочна ферма коштує не більше 120 тисяч євро. Інша частина буде вчитися, як екологічний товар доставити до споживача. Без посередників, без «Львівхолоду», без великої бюрократичної машини. Вранці корови подоїли, а о 8.00 молоко вже продають у магазинах.

Інша частина молоді працюватиме на технологічних підприємствах, які рано чи пізно з'являться. На щастя, стрімко зростає заробітна плата у Польщі (через два—три роки дійде до двох тисяч доларів), так що частину підприємств доведеться перенести через кордон в Україну. Процес можна прискорити, якщо побудувати дороги, якщо зміниться ставлення влади із споглядального на активне.

Ще одна сфера — туризм. Але там потрібно зменшити ціни приблизно в півтора разу. Українське Славське не може бути дорожчим від польського Закопане, хоча у самій Польщі цей гірський курорт вважається занадто дорогим.

Щодо технологічних підприємств, не треба замахуватися на технології завтрашнього дня. Гляньте, з чого починав Китай. Вони ж не кинулися в космічні технології. Не хочуть, як ми, закидати світ літаками.

Китай почав з канцелярської папочки, горнятка, сьогодні й українські вишиванки освоїли. Шиють цілодобово. Дійшло до того, що косівська іграшка — це теж Китай. З цього треба починати — з організації нескладних товарів широкого вжитку, а вже потім на основі надійних експортних нагромаджень рухати технологічний прогрес і ускладнювати структуру виробництва.

— Що чекає наших олігархів регіонального рівня з 200—300 мільйонами доларів США?

— У найближчі десять років їм ніщо не загрожує. Але як тільки почнеться хвиля повернення мігрантів, то небажання їхніх дітей повторити долю своїх батьків призведе до нагромадження критичної маси незадоволення. Це будуть незадоволені галичани з грошима, які, зрештою, стануть центром організації потужного суспільного руху за справжні (не бутафорні) зміни. Голос вчорашнього мігранта за 300 гривень не купиш і звільненням з роботи особливо не налякаєш.

Міграція із Західної України ніколи не планувалась як постійна — навіть сто років тому. Тому коли мігранти останнього десятиліття почнуть повертатися, одразу з'явиться критична маса порівняно самодостатніх людей, які вмить організують належний тиск — економічний та політичний. Почнуть люди ставити запитання: чому замість футбольного клубу його власник не збудував підприємство з пошиття спортивної форми. А бізнесмен, який переконує, що тільки він може змінити Львів, нехай пояснить, чому в нього ціни на 10—15 відсотків дорожчі, ніж у французькому «Ашані». А четвертий повинен буде пояснити, чому дороги до кордону нема, бо він часто повторює, що не остання людина в області. П'ятого запитуватимуть, чому американець Бернард Мадофф, якого засудили за створення фінансової піраміди, вже другий рік відбуває свій пожиттєвий термін, а український суддя Зварич досі байки розповідає.

Коли почнеться повернення мігрантів, правлінню олігархів наступить кінець — це однозначно, та й можливості експлуатації сировинних багатств обмежені. Львівські олігархи, як і будь-які інші, тримаються тільки на бідності населення.

На Західній Україні практично весь вітчизняний політичний спектр вже себе випробував при владі, і жоден не показав конкретних результатів, включно з тими, хто закутувався у помаранчеві шати до п'ят.

Деякі з політичних діячів вже змінили п'яту чи шосту партію — не те що колір, на кожних виборах йдуть у владу під іншим «прапором» — жодного сорому. А наш народ наївний — щоразу вірить в диво. А от мігранти з європейським досвідом цієї наївності позбуваються. Та й мовчати не стануть. Вони запитуватимуть: чому так? І вимагатимуть перемін. Перестануть слухати балакунів. Зженуть з проплачених каналів кандидатів-всезнайків.

Влада і бізнес — це дві різні речі. Лише у нас політики всіх рівнів так зрощені з бізнесом, а останнім часом ще гірше — бізнес бере політичне «кермо» на себе. Бігають по партіях залежно від моди. Люди ще не прийшли до розуміння, якщо політик змінив дві партії — то це нуль для громади. У нас нормальне явище, навіть якщо змінив три партії. На останніх місцевих виборах куди не подивишся — переважно бізнесмени. Звідки в них стільки часу, щоб ходити на засідання, вирішувати місцеві проблеми? За кордоном у місцевих муніципалітетах сидять пенсіонери і бізнесмени, яким ніде вбивати час. А тут рвуться, щоб мати якісь важелі. Поки люди не почнуть ставити такі запитання, порядку не буде. Саме їхній тиск може привести до перемін у суспільстві.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

Люди ще не прийшли до розуміння, якщо політик змінив дві партії — то це нуль для громади

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради, які знаходяться за адресою:, Донецька обл., м. Енакієве, вул. Чубаря, 188а, а саме -1. Будівля ДОКа з сараєм (літ. "Б-1, Ж-1"), початкова ціна продажу -41300,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2065,00грн. 2. Будівля сторожки(літ. "В-1"), початкова ціна продажу - 3200,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -160,00грн. 3. Будівля полірувального цеху (літ. "Г-1"), початкова ціна продажу -79900,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -3995,00грн. 4. Будівля вбиральні(літ. "Л"), початкова ціна продажу -200,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -10,00грн. 5. Огородження (шлакоблок), початкова ціна продажу -300,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -15,00грн. 6. Огородження (залізобетон), початкова ціна продажу -10900,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -545,00грн. 7. Замощення, початкова ціна продажу -9000,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -450,00грн. 8. Ворота, початкова ціна продажу -1500,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок -75,00грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічними характеристиками майна, що виставляється на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу- Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 13 грудня 2010р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 20 грудня 2010р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради. Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Про нові умови участі у програмі лояльності "life:) дякує" для абонентів life:)

Компанія "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про оновлення умов участі у програмі лояльності "life:) дякує".

Як і раніше, учасники програми можуть щомісяця отримувати на бонусний рахунок до 50% від грошей, витрачених на телекомунікаційні послуги у попередньому місяці.

Починаючи з 01.12.2010 року, внесено зміни, а саме: при реєстрації у програмі лояльності "life:) дякує" початковий бонус за реєстрацію нараховуватись не буде. Учасник отримуватиме тільки щомісячний бонус у вигляді відсотка від грошей, витрачених на телекомунікаційні послуги у попередньому місяці.

З метою запобігання подвійного нарахування бонусів за одну і ту саму активність гроші, витрачені з основного рахунку на послугу "Дзвони вдвічі дешевше", не будуть враховуватись, при нарахуванні щомісячних бонусів за програмою лояльності. Інші умови нарахування бонусів для учасників програми лояльності залишаються без змін.

Детальні умови програми лояльності "life:) дякує" можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "АСТЕЛІТ", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Фізична особа-підприємець Коняхін Ігор Олександрович, 43026, Волинська область, м. Луцьк, пр-т Соборності, 30а/107, ідентифікаційний номер 2924606591, припиняє (ліквідовується) свою діяльність. Встановити строк для заяв претензій кредиторів (вимог кредиторів) в термін - два місяці з дати опублікування оголошення.

Підприємство Алекс-А ЛТД

код ЄДРПОУ 33443792, подав до НКРЄ заяву щодо видачі ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом.

ЗАТ «БМУ «БУДТОРГСЕРВІС»

(код ЄДРПОУ 05415585, юридична адреса: 04070, м. Київ, вул. Волоська, 6) повідомляє про втрату свідоцтва про реєстрацію випуску акцій здійсненого ЗАТ «БМУ»БУДТОРГСЕРВІС», що видане Управлінням ДКЦПФР в м. Києві та Київській області 29.08.2003 р. за реєстраційним № 237/10/1/2003.

Свідоцтво вважати недійсним.

Постановами Господарського суду Київської обл. від 09.11.2010 р. визнано банкрутами ПП «Перспектива-2000» (08150, м. Боярка, вул. 40 років Жовтня, буд. 36 , код ЄДРПОУ 30689382), ТОВ «Монотан» (08400, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, буд. 253, оф. 2, код ЄДРПОУ 36298306) та ТОВ «БК ЮСГ» (08300, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, буд. 79, код ЄДРПОУ 35602730).

Вимоги до банкрутів приймаються ліквідатором за адресою: 03087, м. Київ, п. в. 087, а/с 73.

ПАТ "Банк Камбіо" додатково повідомляє ,що у фінансовій звітності за 3-й квартал 2010 року,опублікованій в газеті "Голос України" 27 жовтня 2010 року № 201(4951) на сторінці 22, необхідно врахувати , примітка " Рахунки довірчого управління" не надається у зв'язку з відсутністю таких рахунків у банку.

Заступник Голови Правління ПАТ " Банк Камбіо" Шило Л.В.
Заступник головного бухгалтера Кобозєва О.М.

"Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"

у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки спеціального знаку державного зразка:

Серії №№ ВЕ №№ 4502245, 4502307, 4503748, 4507103, 4507301-4507305, 4507307-4507314, 4507320-4507330, 4507385, 4507391, 4507400, 4507419.
Серії №№ ВС №№ 9356628
Серії №№ ВВ №№ 1380834-1380837
Серії №№ ВС №№ 7913659, 7913671, 7913680, 4567444-4567448, 4567241, 4567243, 4567384
серія ВС №№ 9343986, 9343989, 9348355-9348359, 9351817-9351819, 9351822-9351826
серія ВЕ №№ 2649678, 2799096-2799097, 2804034-2804043, 3820252, 5596412
Всього у кількості 93 шт.

бланки спеціального знаку державного зразка:

Серії №№ СД №№ 792485
Серії №№ СЖ №№ 710458, 710461, 710467, 710470, 710474, 710478, 710487, 710609, 710615, 710633, 710792, 710794, 710808, 710811, 710828-710829, 710890, 710892, 710895, 712110, 712124, 712134, 712144-712145, 712151-712152, 712156, 712165, 712169, 712173, 712183, 712188, 712190, 712192-712195, 712302, 712310, 712320, 712378-712379, 712392, 712395, 712558, 712667, 712711, 712727, 713077, 713360, 713373, 713453, 713456, 713458, 713461, 713491, 713738, 713763, 713851-713871, 713873, 714041, 714048, 714135, 714146, 714148, 714158, 714165, 714301-714304, 714333, 714339, 714523
Серії №№ СГ №№ 393124
Серії №№ СЯ №№ 0098583
Серії №№ СШ №№ 132350-135355, 132005, 132468-132478
Серії №№ СК №№ 769582
Серії №№ СЮ №№ 627702, 627705, 627707-627708, 627714, 627582-627583, 627591, 627748
серія СД №№ 209883, 209910-209920, 211803-211804, 211814, 629247, 629252
серія СГ №№ 382980-382981, 382985-382989, 383865, 394711-394715
серія СЖ №№ 715919, 982895
серія СЯ №№ 722811, 722813
Всього у кількості 149 шт.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 09.11.2010 р. по справі № Б 3/170-10 комунальне житлове підприємство № 16 (50029, м. Кривий Ріг, вул. Томського, буд. 22а), ЄДРПОУ 23936649, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору В. П., ліцензія АВ № 347093 від 14.08.2007 р., вимоги приймаються за адресою: 50000, м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44/72, тел: (067) 915-61-96.

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 09.11.2010 року справа № 6/123-Б-10 визнано банкрутом Приватне підприємство «МАКСІ-МА-КОМ» (73000, м. Херсон, вул. Будівельників, 6-А, ідентифікаційний код 35120305, п/р 26009165494 в ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ, МФО 380805), в порядку визначеному ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Пирожок Євгенія Віталійовича (Ліц. АБ № 2714781 від 12.04.2006 р., АВ № 158271 від 03.10.06 року, адреса: 73022, м. Херсон, вул. 21 Січня, 31/34, кв. 1). Кредитори можуть подати письмові заяви з вимогами до боржника протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області 11.11.2010 року (справа № 7/441-10-4476) визнано банкрутом Приватне підприємство «Глобал Імекс», ідентифікаційний код 34320313, Одеська область, 65031, м. Одеса, вул. Промислова, буд. 22, кв. 26. Зазначеною постановою суду було відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Кибенка Дмитра Григоровича.

Претензії кредиторів приймаються на адресу ліквідатора (Одеська область, 65031, м. Одеса, вул. Промислова, буд. 22, кв. 26) протягом місяця з дня опублікування оголошення. Контактний телефон ліквідатора: (050) 490-30-26.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі № 6/87-10 від 08 листопада 2010 р. визнано банкрутом ДП ВАТ «Сумбуд» будівельно-монтажне підприємство «Хімбуд» (код ЄДРПОУ 01270826, п/р № 26007300120437 у Відділенні № 4 Ощадбанку, м. Суми, МФО 337579, юр. адреса: 40000, м. Суми, вул. Харківська, п/в 12). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 26.01.2010 р. по справі № 5/67б визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Добре поле»(85000, Донецька область, Добропільський район, м. Білозерське, вул. Пушкіна, 8-А; код ЄДРПОУ 31449279) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Шумара Андрій Миколайович (85000, Донецька область, м. Добропілля, вул. Ремінного, 15/55; Ліцензія: серія АБ № 176235 від 09.09.05 р.).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 20.10.2010 р. по справі № Б-21/261 боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Алігатор» (Код ЄДРПОУ 30474943), м. Івано-Франківськ, вул. Г. Хоткевича, 54/269, інд. 76000, Свідоцтво про державну реєстрацію А00 №362068, р/рахунок 26001300010823 в ПАТ «Плюс Банк», МФО 336310 - визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором боржника арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ № 397155, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59, кв. 22, інд. 76000). Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Пролетарське РБУ",

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ДП "Пролетарське РБУ", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Степногорська, 19, а саме - сукупність інвентарних об'єктів (будівля трансформаторної підстанції, адміністративне - побутова будівля (сторожка), кран козловий ККС-10, підкрановий путь козлового крану) без правоустановчих документів, початкова ціна продажу - 55359,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 5535,90грн. З фіксованими умовами аукціону можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів до 13.00 год. 16 грудня 2010р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дня публікації інформації 20 грудня 2010р. об 14.00 год. на Донецькій товарній біржі за адресою: м. Донецьк, вул. Первомайська, 12. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Пролетарське РБУ". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 08.10.2010 р. порушив провадження по справі № Б-50/401-б про банкрутство ТОВ "Іммо Індастрі Юкрейн" (ідентифікаційний код 33782287, розрахункові рахунки: № 2600 5 001307464, № 2603 8 001307464, № 2605 7 231307464 в АТ "ОТП Банк", МФО 300528).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Чижа Дмитра Дмитровича (ліцензія АВ № 499005 від 17.11.2009 р., поштова адреса: м. Харків, вул. Новгородська, 4а/65, тел. 067 2409103).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації за адресою: м. Київ, вул. Мечникова, буд. 3, оф. 801.

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***
1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***
1.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.***
2. Інформація про предмет закупівлі: **"Паливо дизельне"**.
3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" 21.10.2010 р. № 197 (4947).
4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою **о 15.00 - 15.11.2010 р.**
5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) 1 848 000,00грн.
6. Інформація про переможця: **ТОВ "ТД Славута", код ЄДРПОУ 33534549**
6.1. Юридичний адрес: 84112, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул.Чубаря, 6
6.2. Поштова адреса: 84112, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул.Чубаря, 6
6.3. Телефон / факс: (0626) 44-25-81

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 04.11.2010 р. по справі № 12/210/10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Макслевел хаус» (72350, Запорізька обл., Мелітопольський р-н, смт. Мирне, вул. Паркова, 6/1), код ЄДРПОУ 35866248, р/р № 26008060233555 в ПАТ КБ «Приват Банк», м. Запоріжжя, МФО 313399, згідно ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Книшевську Тетяну Сергіївну (ліцензія АВ № 499061), 72301, м. Мелітополь, вул. Лермонтова, б. 58, кв. 4, т. (096) 7388180.

Заяви кредиторів приймаються в місячний строк від дня опублікування цього оголошення за юридичною адресою банкрута.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) від 29 жовтня 2010 року за справою №21/956 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма «Кисень», місцезнаходженням: 91034, м. Луганськ, вул. Ватутіна, буд. 97, ідентифікаційний код 23490171.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Кудінова Євгена Володимировича (ліцензія серії АВ № 499035 від 04.12.09 р., ідентифікаційний № 3083612319), який мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 1-г.

Заяви конкурсних кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 02.11.2010 р. по справі № Б-23/12 боржника - Комунальне підприємство «Зеленбуд» (Код ЄДРПОУ 31789186), Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Гірника, 8, інд. 77300, Свідоцтво про державну реєстрацію № 0300, р/рахунок 2600604325001 в ІФФ АБ «Київська Русь», МФО 336008 - визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором боржника арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ № 397155, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59, кв.22, інд. 76000). Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 03 листопада 2010 року по справі № Б-21/61 визнав боржника - Сільськогосподарський виробничий кооператив «Золотий колос» (78142, вул. С. Стрільців, 9, с. Серафинці Городенківського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 01044028) - банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Хлібейчука Ігора Михайловича (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ № 307222 від 23.01.2007 року).

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 29 січня 2010 року по справі № Б-23/81 визнав боржника - Державне сільськогосподарське підприємство «Зоря» (78100, вул. Шевченка, 7, м. Городенка Городенківського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 00729422) - банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області від 19 жовтня 2010 року по справі № Б-23/81 ліквідатором призначено Хлібейчука Ігора Михайловича (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ № 307222 від 23.01.2007 року).

«08» грудня 2010 року о 10 годині Українська Універсальна товарна біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків, які перебувають у податковій заставі ДПІ у м. Красний Луч:

- Балансоутримувач КП «РЕК»Краснолуцької міськради (код 04528672).

Лот № 1. Нежитлове вбудоване приміщення літ. А, ганок-к1, заг. пл. 109,8 кв. м., розташоване за адресою: м. Красний Луч, вул. Антрацитівське шосе, б. 27. Початкова (стартова) ціна - 30304,00 грн. у т. р. ПДВ.

Лот № 2. Нежитлове вбудоване приміщення літ. А, заг. пл. 18,60 кв. м., розташоване за адресою: м. Красний Луч, вул. Антрацитівське шосе, б.27. Початкова (стартова) ціна - 5133,00 грн. у т. р. ПДВ.

Порядок розрахунків - повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу.

У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається.

Усі витрати по оформленню прав власності несе покупець.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 2600700004058 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983, код ЗКПО 16470831, Українська Універсальна товарна біржа, м. Київ, пр-т Академіка Глушкова,1, пав. № 6.

17,00 грн. - реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 26000168371 в «Райффайзен банк Аваль», ЛО № 1 ЛОД «РБ Аваль», МФО 380805, код ЗКПО 30516050, ТОВ «ЛОТ», м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.

Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до призначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13. Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, 34-43-24.

ПАРАД ПОРАД

№ 218 (4968) П'ЯТНИЦЯ, 19 ЛИСТОПАДА 2010

Сьогодні в Україні переважно хмарно, дощі. Місцями тумани. Вітер південно-східний, північно-східний, 5—10 м/с, на заході місцями 15—20 м/с. Температура вночі 3—9 градусів тепла, вдень 8—15; на півдні вночі 6—14, удень 12—19.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 ЛИСТОПАДА

1190. Засновано католицький духовно-лицарський Тевтонський орден. Здійснював агресію, зокрема, на землі східних слов'ян. Саме тевтонських лицарів розгромив Олександр Невський у Льодовому побоїщі 5. IV.1242. **1698.** Помер Петро Дорошенко, гетьман Правобережної України в 1665—76. **1770.** Народився Іван (Адам) Крузенштерн, мореплавець, адмірал. У 1803-06 керував першою російською навколосвітньою експедицією на кораблях "Надежда" і "Нева". **1875.** Народилась письменниця, активістка жіночого руху на Галичині й Волині Катря Гриневичева (Катерина Гриневич). **1945.** Розпочався Нюрнберзький судовий процес. **1986.** В СРСР ухвалено закон про індивідуальну трудову діяльність. **1993.** Помер Леонід Гайдай, кінорежисер ("Операція И", "Діамантова рука" та інші чудові фільми).

ЧИСТОТА Й ЗАТИШОК

Перш ніж почати прибирання

➪ Деякі меблі, такі, як диванліжко, розкладне крісло та й стільці, доводиться часто пересувати. Це призводить до того, що на паркеті залишаються смуги й подряпини. Уникнути пошкодження поверхні підлоги допоможуть наклеєні на ніжки шматочки фетру, щільного сукна, замші. Дерев'яні ніжки достатньо час від часу натирати воском.

➪ Роблячи чергове прибирання, пил з меблів бажано витирати сухою ганчіркою. Найкраще для цього використовувати антистатичні фланелеві серветки, та можна й вовняні. При терті вовна електризується й притягує частки пилу. А у важкодоступні місця, такі, як щілинки радіаторів опалення, допоможуть дістатися синтетичні або пір'яні віники.

➪ Видалити цвіль на плитці й очистити пластикові дошки для шаткування допоможе перекис водню. Нанесіть його на поверхню, почекайте півгодини і змийте.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

➪ Неприємні запахи допоможе видалити сода. Поставлене в холодильник блюдечко із содою освіжить повітря. За необхідності, ложку-дві соди можна насипати в сміттєвий кошик.

Світлана ІВАНОВА.

СМАЧНОГО!

Візьмімо кілька яблук...

Мені дуже подобаються рубрики «Параду порад», особливо готувати за поданими в них рецептами, бо вони — легкі і доступні. Поділюся і я своїм досвідом. Цьогорічна золота осінь порадувала нас гарними яблуками, а вони, окрім того, що смачні, ще й надзвичайно корисні — і свіжі, й печені.

Свіжі яблука зменшують рівень холестерину в крові, сприяють нормалізації травлення, зміцнюють імунну систему, а печені яблука особливо корисні при шлунково-кишкових захворюваннях. Ось простий рецепт, як можна урізноманітнити печені яблука — залежно від смаку.

Осінній вернісаж

Візьміть дванадцять яблук. Добре помийте і чайною ложкою обережно видаліть серцевину. Підготуйте три види начинки.

У чотири яблука покладіть помиту журавлину і посипте цукром або пудрою.

В інші чотири — начинку з чорносливом. Чорнослив помийте і у середину замість кісточки вкладіть волоський горішок. Потім начинкою у такий спосіб чорнослив покладіть у яблука і також посипте цукром.

Останні чотири яблука начиніть сиром. Свіжий сир протріть через сито або ж збийте у сиркову масу кухонним комбайном. Додайте родзинки чи мілко нарізану курагу і начиніть приготованою масою яблука.

Запікайте 15—20 хвилин, залежно від сорту яблук.

Ольга КОШМАН.

Дніпропетровськ.

Лебеді на пташиному дворі

ЗООХАЩІ

Хто посперечається з тим, що споглядання лебедів надихає, піднімає настрій, зачіпає романтичні струни душі. Ці гарні горді птахи заслуговують величезної поваги вже за те, що в парі дуже сильно прив'язані одне до одного. Прожити разом можуть десятки років — однолюби.

Улюбленими місцями їхнього перебування є водойми, що заросли очеретом, на берегах яких птахи влаштовують гнізда діаметром до 3 м і заввишки до 80 см.

Лебеді — птахи довірливі і невибагливі, тому доглядати за ними нескладно. Вони швидко звикають до людей і приймають корм із рук хазяїв. Головне, заводячи лебедів, створити для них умови, близькі до природних. Можна побудувати декоративний будиночок, в якому птахи ховатимуться в негоду. Споруда має бути провітрювана, в неї необхідно покласти оберемок соломи або очерету — щоб птах міг лягти. Поруч із житлом лебедів має бути вода, хоча б небагато, у кориті — похлюпотіти. Без усякого підігріву птахи витримують мороз до мінус 35 градусів.

Живучи на природі, лебеді харчуються рослинами, що ростуть на воді чи болоті, комахами і їх личинками, хробаками, черепашками, земноводними й рибами. У домашніх умовах, якщо розглядати добовий раціон, то у меню дорослого лебедя мають бути зернова суміш, зелень і тваринний корм.

Зернова суміш: пшениця — 200 г, ячмінь — 100 г, просо й пшоно — по 50 г.

Зелена суміш: морква — 50 г, капуста різана — 200 г, пророслі злаки — 300 г, салат — 500 г, огірки свіжі — 200 г, горох варений — 50 г, хліб пшеничний — 150 г.

Тваринний корм: риба, порізана на шматки, — 100 г, м'ясний фарш — 50 г.

А також: свіжі яйця — 1 шт., висівки — 50 г, мінеральна підгодівля (крейда, черепашки — по 5 г, кісткове борошно — 10 г). Узимку раз на тиждень — дріжджі — по 20 г.

Живуть лебеді довго — до 30—40 років. Розмножуються навесні, зазвичай в травні. У молодих пар кладка складається з 3—5 сіро-блакитнуватих яєць (маса одного — 350 г), у старих — з 6—9. Висиджування триває 35 діб. У цей період самець ревно охороняє гніздо від інших лебедів, а також домашніх гусаків і качок, але на чайок та інших невеликих птахів, що гніздяться поруч, не зважає.

Пташенята, що вилупилися, уже на другий день стають самостійними, але турботливі батьки ще довго опікуються ними. Молоді птахи, на відміну від снiжно-бiлих батькiв, — сірого кольору, літати починають у двомісячному віці. Пізно стають дорослими: із бридких каченят на прекрасних лебедів перетворюються тільки на третьому році життя.

Надія ВЄТОЧКІНА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКО.

Пігулок не вживаю, лікуюся травами

ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Івана Ружина з Городищенського району називають у селі Хлистунівка, де він мешкає, «місцевим Малаховим». Іван Васильович чудово знається на лікуванні травами, білою глиною, а ще — на обливанні та роздільному харчуванні. У свої сімдесят три він має вигляд, а головне, почувається, років на двадцять молодшим.

— Ось тут у мене — трави. Як бачите, зберігаю їх не в целофані, а в полотнині, адже зіллю потрібно дихати, — показує кілька десятків торбинок цілитель. — Ця травичка, наприклад, по-народному зветься реп'яшок. Дуже корисна при захворюваннях сечостатевої системи. А ось — усім відомий деревій. Сильна народна штука, скажу вам, — гарний антисептик.

Кожну з лікувальних рослин Іван Васильович збирає у визначений період.

— Узяти хоча б листя ліщини. Збирати його потрібно до утворення зав'язі, вранці, до сходу сонця, — пояснює. — А пити можна як чай. Однак, після того як залили листя окропом, дати пару зійти, щоб випарувалися нітрати. Ліщина дуже помічна при аденомі простати. Так само, як і сире гарбузове насіння. Корисне воно й людям, які мають проблеми із кишківником. При систематичному вживанні насіння з гарбуза виводяться з організму й різні паразити.

Іван Ружин переконаний: лікує практично кожна рослина, яка росте на нашій матінці-землі. Варто лише знати, як та коли її вживати.

— Народною медициною почав цікавитися після того, як у мене виявили онкозахворювання, — зізнається Іван Васильович. — Трапилося так: за одну ніч слинна залоза набрякла до розмірів яйця! Два роки я її віддано «викохував», ніяк не наважувався піти до лікарів. Коли таки довелося звернутися до медиків, правильний діагноз встановили не одразу.

— Направили до Черкас, а там хлопці молоді тільки рукою махнули, мовляв, дрібниці, зараз швидко зробимо. Тільки пізніше зрозумів, як небезпечно то було, адже на голові сходяться усі нервові закінчення, і якби тільки зачепили щось не те, міг би лишитися інвалідом. Ну що ж — вони розрізали та й зашили, а я показався ще одному лікарю. Той тільки здивувався, мов, як вони вас не зарізали, — пригадує травник. Виявилося, пухлина мала онкологічний характер.

— Настільки сильний був шок, що навіть вмовив дружину піти на кладовище обрати місце, — сміється Іван Васильович.

Народний цілитель Іван Ружин у своїй «обителі» — коморі, де зберігаються трави.

— Але обійшлося — мене прооперували у столиці. Щоправда, перед тим довелося пройти справжню муку — дванадцять сеансів опромінення! Після цього я й зрозумів, як важливо займатися собою, і ось вже двадцять років займаюся народною медициною.

Спочатку Іван Васильович перепробував й уринотерапію, й роздільне харчування. Донині періодично обливається водою та обтирається взимку снігом.

— Щоправда, з обливанням вийшла оказія. П'ять років обливався і почувався таким собі здоров'яком. А раз мені дружина відро води вилила не на голову, а на спину, чого робити категорично не можна. У результаті півроку пролежав паралізований, — зітхає чоловік. — Загалом, гадаю, всі такі методи — страшна штука в руках незнаючого. Я ж перечитав праці практично всіх вітчизняних натуропатів, тому знаю, чим загрожує навіть маленький прорахунок у цій справі.

Інколи до Івана Васильовича приходять за порадою знайомі. Періодично чоловік лікує й рідних, хоча вони не завжди довіряють його народним методам — нема ж пророка у своїй вітчизні!

— От дружина моя теж була Хома невіруючий. Але коли прихопив сечовий міхур, то допомогли аплікації з білої глини. Сімнадцять сеансів — і досі цистит її не турбує, — стверджує Іван Ружин. — Глина — взагалі окрема тема. Її треба використовувати вміло. Тримати не більше трьох годин, адже після цього вона починає віддавати назад у організм усе, що відтягла.

За життя чоловік переніс десять операцій. Проте й нині не вживає жодних медикаментів.

— Ніяких пігулок не приймаю, — каже Іван Васильович. — Лікуюся тільки народними методами і, як бачите, живий, здоровий. Чого й іншим бажаю!

Неля РАЇНА,
Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Василя ДАВИДЕНКА.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18435

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»